

Hak ve Millet Davasının Sesi

UYANIS

YIL: 1 SAYI: 2 EKİM 2023

Filistin Üzerinden 3.Dünya Savaşı mı ?
EMPERYALİZMİN
ORTADOĞU
PLANLARINA DİKKAT!

Hak ve Millet Davasının Sesi

İmtiyaz Sahibi

Millet Eğitim Kültür
Sanat Sosyal Yardımlaşma ve
Hayır Derneği Adına
Genel Başkan
Cuma NACAR

Genel Yayın Yönetmeni Selami YILDIRIM

Yazı İşleri Koordinatörü Hüseyin SEZER

Grafik Tasarım

İbrahim IŞIK
Abdurrahman ÖNEL
Aykut ÖZDEMİR

Yayın Kurulu

Yahya DEMELİ
Nejat CEBECİ
Muharrem YAKIN
Mehmet GÖKTEKİN

İletişim

✉ bilgi@uyanisdergisi.com.tr
🌐 uyanisdergisi.com.tr
📷 uyanis_dergisi
📺 Uyanış Dergisi
📌 Uyanış Dergisi

Yönetim Yeri

Molla Gürani Erseven sokağı
No:1, 34093 Fatih/İstanbul

İÇİNDEKİLER

Cuma NACAR	Başyazı.....	3
Mehmet GÖKTEKİN	Yeni Dünya Düzeninin Kilometre Taşları....	5
Hüseyin TOPTAŞ	Emperyalizmin Filistin Üzerinden Ortadoğ'daki Kirli Hesaplarına Dikkat	7
Sude ŞAFFAK	Aksa, Ey	9
Dr. Yusuf OLGUN	Vadedilmiş Toprakların Sınırı Türkiye'den Geçiyor	10
Hasan ALÇELİK	İsrail'in 11 Eylül'ü mü ?.....	10
Ali Kamil YILDIRIM	Koridorlar Savaşı hangi Koridorda Işık var ?.....	11
Selami YILDIRIM	Göle Maya Çalmak	15
Atanur ÇELİK	Türkiye Siyasi Hayatında Geçmiş Yolculuk	16
Ahmet ÇUVALDIZ	Çuvaldız	18
Mustafa GÖKTEKİN	Karabağ Kıbrıs Olmasın	19
Mehmet GÖKTEKİN	Çatal Yürekli,Büyük Adam; Muharrem MUTLU!	21
Ali Osman TÜRKMEN	Muhteşem Bir Dava Adamı	22
Adnan Faruk ŞAHİN	Gelenek ve Kur'an'a Göre Kader Anlayışı	24
Abdulkadir TÜRK	Amaç Cahili Olanlar Araç Cahili de Olurlar	25
Ahmet KARATAŞ	Fatma Ninenin Gözyaşları 2	27
Yunus TOPUZ	Zorunlu Modern Eğitim	29
İdris TAŞPINAR	Yaz Şairim.....	31
Dr.Abdullah DEMİRCİ	Halk Bilimci Şair Nail Tan Türk Milleti Atasözü ve Deyimleri çok sever	32
Hasip SARIGÖZ	Vatan Kokusu Ganire PAŞAYEVA'nın Ardından	35
Özcan KARTAL	Namert Desinler	37
İlkay COŞKUN	Dut Ağacı Yaşanmış Hikayeler	37
Selami YILDIRIM	100. Yıl Marşı	39

Mücadelemiz “Milletin varlık ve beka davasıdır!”

Uyanış dergimizin yeni sayısında buluşmanın heyecanı içindeyiz. Uyanış adını verdiğimiz bu yayıncılıkta yalnızca uyuyanlardan söz etmek, karamsar bir dünyadan bahsetmek gibi çıkmaz sokaklarda gezinmeyi anlatmak uygun olmaz. Karanlıklar içinde uyuyan dünyada mutlaka güneşin doğduğu an gelecektir. Asıl olan güneşin doğuşundan şüpheye düşmüş, karanlıklar içinde kalmış o devasa gücü heyecanla ve haşmetle uyandırıp ayağa kaldırmak olmalıdır. Bu uyanıklık ve silkinmek kendiliğinden olmayacaktır. Milletin yeniden şahlanışını ve kendine gelişini sağlayacak mücadele basit ve kolay değildir.

Milletin kurtuluşunu gerçekleştirecek mücadelede şuurlu, ehliyet ve liyakatine güvenilen bir kadronun öncülüğüne ihtiyaç vardır. Zafere gidecek mücadele, bir kişinin veya bir grup insanın şahsi emellerine, şahsi menfaatlerine hizmet etmek değildir. Bu mücadele topyekûn milletin uyandırılması ve hareketlendirilmesi esasına dayanan milletin mücadelesidir. Millet mücadelesinin esası objektif ve ilmi esaslara dayalı stratejilerin siyasi kadrolar öncülüğünde yapılan zafer yürüyüşü olacaktır. Millet zafer yürüyüşü, milletin tümünün uyandırılması, teşkilatlandırılması ve mücadeleye sevk edilmesi ile mümkündür. Türkiye cumhuriyetinin kuruluş ilkelerinde belirlenmiş ilkeleri yok eden, siyaseti şahsi emellerine kurban eden güçlerin tasfiyesi için milletin mücadele saflarında toplanmak zamanıdır.

Siyasi mücadelenin sonuçlarını gösteren mücadele sahası şüphesiz genel seçimlerdir. Seçimler sonunda, ulaşılan başarılarla mücadelenin siyaset yönü itibari ile diğer ideolojik faaliyetlerden farklı olmaktadır. Bu mücadele alanı, parlamenter mücadele olarak yeni bir taktik sahada devam etmektedir. Her alanda olduğu gibi, devam eden parlamenter mücadele sahasında da,

siyasilerin şahsi emellerine hizmet eden çalışmaları, milli mücadele esaslarına uymayan insanların, grupların çıkarlarını paylaştıkları bir çalışma olmasından kurtarmak gerekir. İktidara gelen bir siyasi partinin ticaret şirketi gibi ekonomik hedefleri olamaz. **Parlamenter mücadele milletin varlık ve beka davasından soyutlanamaz.** Siyasi mücadelemizin hedefi siyasi iktidarlara yön veren beynelmilel güçlerin millet hayatı üzerindeki maddi ve manevi tahakkümünü ortadan kaldırmak üzere demokratik yollardan

milletin iktidara gelmesidir. Millet büyük ekseriyetle bu mücadeleye katılmasını sağlamak görevimizdir. Atalarımızın şanlı tarihinde şerefle yaşadıkları hayatlarından koparıp, ekonomik, sosyal, siyasal, ahlaki bunalıma iten gayri insani ve gayri milli sistemi ıslah etmek temel görevimizdir. Kadroların ehliyet ve liyakatinin ölçüsü budur. Milletini büyük ekseriyeti ile siyasi mücadeleye sevk edemeyen bir teşkilat liyakatsizdir. Seçimler sonucunda mecliste çoğunluğu elde etmek za-

fer kazanmak değildir. Millet hayatında ekonomik, sosyal, ahlaki problemler devam ettiği sürece parlamenter çoğunluğun bir anlamı yoktur. Bu çoğunluk ehliyet ve liyakatte üstün olan, haklı bir doktrine inanmış, doğru bir metot takip eden, üstün bir strateji yönetimi ile organik bir bütünlük içinde çalışan teşkilatlı bir kadro olmak mecburiyetindedir. Meclis, çoğunluğu ele geçirmiş bir grubun, temel ilkeleri yok sayarak devlet organizasyonunda asıp, keserek keyfi hareket edildiği bir arena değildir. Millet meclisi dünyalık geçim hâsılatlarının üleşildiği bir masa sandalye meselesi değildir. Milli mücadelemizde, siyasi mücadelemizin başarısı doğru ve isabetli bir stratejiyle teşkilat gücümüzün sevk ve idare edilmesi ile mümkündür. **Mücadelemizin asli karakteri milletin varlık ve beka davası dışında asla başka bir hedef düşünülemez.**

Milletin yeniden şahlanışını ve kendine gelişini sağlayacak mücadele basit ve kolay değildir. Milletin kurtuluşunu gerçekleştirecek mücadelede şuurlu, ehliyet ve liyakatine güvenilen bir kadronun öncülüğüne ihtiyaç vardır.

BAŞYAZI

Cuma NACAR

Uyanış'ın Kadir Kıymet Bilen Saygıdeğer Okuyucuları,

Kadim davanın izinde çıktığımız ilk sayımıza göstermiş olduğunuz yoğun ilgi, geleceğe dair ümitlerimizi bir kat daha artırmıştır. Değerli yazarlarımız adeta, yazıları ile okuyucularımızı buluşturmak için yarış içine girmişler ve bunların bir kısmını da yayınlama imkânı maalesef bulunamamıştır. Sayfalarımızda yer veremediğimiz her biri birbirinden değerli yazarlarımızın yazılarına önümüzdeki sayfalarda yer vermeyi ümit ediyoruz.

Filistin'deki Soykırımı Son Verilmelidir

Bu sayımızda kuruluşunun 100. Yılı nedeniyle Cumhuriyet ve ayrıca anayasa değişikliği tartışmaları ile ilgili kanaatlerimize yer vermek istiyorduk. Ancak Gazze'deki Hamas'ın askeri kanadının, İsrail'e füze saldırısı ile başlayan ve İsrail'in tüm Gazze'yi hedef alan savaş ilan ve sonrasındaki acımasız saldırıları anayasa değişikliği konusundaki kanaatlerimizi sonraki sayılara bırakmaya sebep olmuştur.

Filistinlilerin, kendi yurtlarında açık hapisane hayatı yaşamasına sebep olan İsrail'deki Netanyahu hükümetinin ırkçı politikaları, ilan ettikleri savaş ile Gazze'de yaşayan tüm Filistinlilerin hasta, çocuk, yaşlı, kadın demeden tüm sivilleri kapsayacak şekilde toptan imhaya dönüşmüştür. Hava saldırıları başta olmak üzere, gelişmiş modern silahlarla Gazze'ye acımasız saldırıları, Filistin halkını bir soykırımla karşı karşıya bırakmıştır.

İsrail hükümetlerine hakim olan aşırı dinci partilerin, iktidardaki partileri esir alması nedeniyle; ilk kıblemiz, havalisinin bereketli kılındığı Mescidi Aksa'ya yapılan sistematik saldırılar, Filistin topraklarındaki işgalin genişletilmesi, Filistinlilerin bütünüyle asgari insan hak ve özgürlüklerinin ayaklar altına alınması, fanatik Yahudi yerleşimcilerin Filistinlilerin topraklarına yerleştirilmesi, neredeyse her gün Filistinli çocukların, kadınların ve sivillerin öldürülmesi yetmezmiş gibi, en temel insani ihtiyaçlarını bile temin edemeyecekleri ablukaya alınarak gece gündüz bombalanması Filistin halkını yok oluşun eşiğine getirmiştir.

Ne yazık ki başta Arap dünyası, İslam ülkeleri olmak üzere; insan hakları savunuculuğunu kimseye bırakmayan Batılı ülkeler bugün İsrail'e yapılan saldırıları kınamak ve İsrail'e destek için sıraya girmişlerdir. Türkiye'yi yönetenler ise baştan beri ucuz ve netice alması imkânsız söylemlerle Filistin halkına gereken desteği göstermemişlerdir. Oysaki 'one minute' sözüne bile

Türk halkı ve İslam ülkeleri cübbesini vermişlerdir. Tüm uluslararası kuruluşlar, İslam İşbirliği Teşkilatı, Birleşmiş Milletler söylemden öte gitmeyen icraatlarla acziyet içerisinde. Bu kurumlar içi boş, varlık sebeplerini inkâr mahiyetinde derin bir suskunluk içindedirler.

Hamas'ın askeri kanadı ile İsrail'in savaş kabiliyetlerinin mukayesesi bile imkansızdır. Hal böyle iken Hamas askeri kanadının, İsrail'e yapmış olduğu saldırıların hangi stratejik, taktik veya üst aklın ürünü olduğunu şu anda bilmemiz mümkün değildir. Ancak bu olayın sonuçlarının kimin işine yarayacağını görmek için müneccim olmaya da gerek yoktur. Hamas saldırısının sonuçları ile savaş başlattığını ilan eden İsrail'in, başta savaş uçakları olmak üzere, diğer gelişmiş silahlarıyla Filistinlilere saldırılarının sonuçları, özellikle Filistinliler üzerinde meydana getireceği tahribatın kıyası bile mümkün değildir. Olan yine Filistinlilere olmaktadır. Müthiş bir güç dengesizliğinin aşikâr olduğu böyle bir zamanda Hamas'ın saldırıları, zaten Filistinlileri yok etmek isteyen İsrail için bulunmaz bir fırsata dönüşmüştür. Öyle ki 1948 yılındaki 1. Arap İsrail Savaşındaki gibi Mısır, Ürdün, Suriye, Lübnan ve Irak ordularının İsrail'e karşı başlattığı savaş, İsrail'in işine yaramış ve İsrail, BM Genel Kurul kararında kendisine verilen toprak parçasının çok daha fazlasını almış ve mukaddes Kudüs'ün de yarısına sahip olmuştur.

Şimdi de Hamas saldırısı sonrasında, İsrail Başbakanı Netanyahu'nun Ortadoğu'yu değiştireceğiz açıklaması, bölge için büyük bir tehdit, ırkçı politik hedeflerinin ne olduğunu gözler önüne sermesi bakımından manidardır. Bu tarihsel ırkçı hedeflerinin, Büyük Ortadoğu Projesinin neresinde yer aldığı da meçhul olmasa gerektir.

Her iki taraf da saldırılarını derhal durdurmalı, Filistinlilerin yok oluşuna gidecek sürece dur denilmelidir. İsrail, Filistinlilerin işgal altındaki topraklarını boşaltmalı, derhal en azından 1967'deki sınırlarına çekilmeli, 'arz-ı mev'ud' (vaadedilmiş topraklar) hayalinden vazgeçmelidir. İrkçı Netanyahu hükümeti, İsrail'deki muhalif bazı partilerin sesine kulak vermelidir. İsrail, Gazze'de taş üstünde taş bırakmama inadını bırakmalı, bombardımanını derhal durdurmalıdır!

İsrail, Gazze'nin en temel ihtiyaçları olan su, elektrik ve yakıtını kesmekle savaş suçu işliyor. Bu kuşatmayı derhal kaldırmalıdır! İsrail her türlü insan haklarını ayakları altına alarak; çocuk, kadın, sivil katliamına devam etmektedir. Saldırılarında hiçbir hedef gözetmemekte; hastaneleri, okulları, ibadethaneleri bombalamaktadır. Üstüne üstlük ABD ve batılı ülkeler, sanki İsrail'in silahlı yokmuş gibi zulmün artması için her türlü silah, mühimmat ve finansal destek sağlamaktadırlar.

Özgür ve bağımsız Filistin Devleti mutlaka kurulmalıdır. Başta BM olmak üzere tüm dünya, Filistin Devleti'nin ve topraklarının garantörü olmak ve olası bir İsrail saldırısına karşı, kararlı bir şekilde koruyucusu olmak zorundadır. Türkiye'yi yönetenler, uluslararası teşkilatları harekete geçirmeli ve egemen Filistin Devleti bir bütün olarak hayat bulmalıdır. Kudüs, Filistin ve Ortadoğu'da kalıcı barış tesis edilmelidir. Başta İsrail olmak üzere ABD ve Batı dünyasındaki namuslu aydınları ve vatandaşları bu zulme seyirci kalmamaya, ayağa kalkmaya ve tarihi sorumluluklarını yerine getirmeye davet ediyoruz. Aksi halde bu insanlık suçundan, savaş suçundan tarih önünde mahkum olacaklar, çocuklarının yüzüne bakamayacaklardır.

Türkiye'nin tarihi, ilmi, kültürel, siyasi, politik insan kaynakları birikimi yeterli olmasına rağmen ne yazık ki Türkiye'yi yönetenler, İslam Dünyasının, Türk Dünyasının gözünü, kulağını diktiği ve kurtuluş müjdesi beklediği, bu tarihi sorumluluk bilincinde, bu çap ve kıratında olamamışlardır.

Nitekim Türkiye, 28 Mart 1949'da İsrail'i resmen tanıyan ilk Müslüman devlet olmuştur. İkinci Dünya Savaşı öncesinde başlayan Batı yanlısı dış politika, İsrail Devletinin tanınmasında önemli rol oynamıştır. Öyle ki Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, 1 Kasım 1949 tarihinde TBMM'nin açış konuşmasında "Yeni doğan İsrail devleti ile siyasi münasebetler açılmıştır. Bu devletin Yakın Doğu'da bir barış ve istikrar unsuru olacağını ümit ediyoruz" diyecek kadar, yeni kurulan İsrail Devleti'nin kuruluş gayesinden, tarihi Nil'den Fırat'a kadar ele geçirme projesinden habersizdir.

Sabık başbakanlardan biri, Kasım 1994'de İsrail'i ziyaretinde; "Arz-ı Mevud'da bulunmaktan mutluyum" diyerek, talihsiz ve cahilce bir beyanatta Yahudilere güya iltifatta bulunmuş ve ayrıca İsrail'i ziyaret eden ilk Türk başbakanı olma unvanını da almıştı.

Unutulmamalıdır ki; Türk ve İslam Dünyasındaki sorunların bir bütün olarak değerlendirilmesi gerekir. Türkiye'ye karşı başlatılan terör saldırısına karşı, Bağımsız KKTC'nin tüm Türk ve Müslüman Devletler tarafından tanınması için, Doğu Türkistan'daki, Balkanlardaki, Türkmeneli'ndeki, Mynmar'daki ve elbetteki Filistin'deki zulmün ve vahşetin sona erdirilmesi için Türk ve İslam dünyasının bir vücudun azaları gibi mücadele etmesi gerekir.

Türkiye'yi yönetenler, ruh ve gönül coğrafyamızdan, tarihsel bağlarımızın olduğu soydaşlarımızın, dindaşlarımızın sorunlarından, ekonomik ve siyasi sebeplerle istedikleri kadar kaçmaya çalışırsa çalışsınlar; bu topraklardaki sorunlara kayıtsız kalamazlar. Bu sorunlar yakasına yapışmaya devam edecektir, öyle de olmak zorundadır. İşte onun için Türkiye, Çin ile olan

ekonomik ilişkilerinden dolayı Doğu Türkistan'daki zulme seyirci kalmaz. Balkanlardaki, Kafkaslardaki ve Ortadoğu'daki kanayan yaralara merhem olmak zorundadır. Bu sebeple Türkiye'yi yönetenler, üzerine düşen tarihi sorumluluğu yerine getirmelidir.

Türkiye bu barışa rehberlik edecek ilmî, tarihi, beşerî, siyasi, kültürel, psikolojik, sosyolojik, stratejik ve diplomatik birikime sahiptir! Yeter ki siyasi iktidar başta Millet Partisi'nin ehliyetli ve liyakatli kadrolarına danışsın.

Cumhuriyetimiz İlelebed Payidar Olsun

Kuruluşunun 100.yılıni kutladığımız Cumhuriyetimiz, kıyamete kadar yaşasın. Devletli Milletimizin son kalesine, Allah zeval vermesin, ilelebet payidar olsun. Aziz Milletimizin Cumhuriyet Bayramınının 100. Yılı kutlu olsun. Cumhuriyetimiz ilimle, hikmetle, akılla, adaletle, ehliyet, liyakat, meşveret ve maslahatla yönetilsin.

Ancak cumhuriyet, insan hak ve özgürlüklerine dayalı olmaktan uzaklaşır ve demokratik olmaktan çıkarsa, artık görüntüde bir cumhuriyet olur ki bu asla kabul edilemez. Cumhuriyet yönetimi; demokratik olmadıktan sonra otoriter, totaliter veya diktatörlüğe dönüşmeye engel değildir. Tarihteki Nazi Almanyasında Hitlerin veya İtalya'da Mussolini'nin işbaşına geçmesi tipik örnekler olduğu gibi; tarihteki Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve bugün Çin Halk Cumhuriyeti'nin zulüm makinesine dönüşmesi, demokratik hiçbir özelliği bünyesinde barındırmamakla malul ve sözde cumhuriyetler oluşu tarihi bir hakikattir.

Ülkemizde ise cumhuriyetin ilanı öncesinden itibaren aydınların büyük çoğunluğunda cumhuriyet fikri yerleşmiş bulunmaktadır. Özellikle Kuvâ-yi Milliye'nin başlarından itibaren irâde-î millîye'yi hâkim kılmak esas kabul edilmiştir. Bugüne geldiğimizde çok şükür toplumun tüm kesimleri cumhuriyetimizin savunucusudur.

"Türkiye Cumhuriyeti topraklarının bölünmez bir bütün olduğu, kuruluş belgelerinde yer aldığı üzere temel bir prensiptir ve bunun doğal sonucu da üniter devlet yapısıdır. Aynı şekilde milletin birliği ve Türkiye'nin bölünmez bütünlüğü demokrasi ve insan hakları kavramlarının ayrılmaz parçasıdır...

Türkiye Cumhuriyeti ekonomik, teknik, medeni ve sosyal gelişme yarışında hiçbir sınır tanımamalıdır. Yükselme ve gelişmede hiçbir sınırlama kabul etmemelidir. Tüm gelişme hamlelerinin güç alacağı esas, Türkiye'nin bağımsızlığıdır."(Aykut Edibali, Çınar Dergisi, 149. Sayı Başyazısı)

“YENİ DÜNYA” DÜZENİNİN KİLOMETRE TAŞLARI

Mehmet GÖKTEKİN

Yeni Dünya düzeninin kilometre taşları döşeniyor. 11 Eylül saldırıları ile başlayan sürecin sonunda beynelmilel emperyalizm yola yeni bir işaret taşı daha koydu. Hamas'ın İsrail saldırıları ile başlayan yeni süreç görünen o ki Ortadoğu'da yeni şekillenmelere kapı aralayacak. Ortadoğu'yu yeniden ateşe veren ve “Üçüncü Dünya Savaşı”nın işaret fişegi diye nitelendirilen sıcak çatışmalar emperyalizmin elini biraz daha güçlendirmek için fırsat olarak değerlendiriliyor.

Çok güçlü istihbarat ağı ve çok büyük teknolojik savunma sistemlerine rağmen Hamas'ın başlattığı geniş çaplı eylemler karşısında ilk etapta büyük bir şok yaşadığı iddia edilen İsrail'in bölgenin yeniden şekillendirilmesinde bu fırsatı kaçırmayacağından emin olabiliyoruz. Afganistan ve Irak işgalleri, ardından; “gül, mor ve turuncu devrimler” ve nihayetinde Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir başka ayağı olan “Arap baharı” diye isimlendirilen Kuzey Afrika'da Fas, Tunus, Cezayir, Libya'da yaşanan halk ayaklanmaları, ardından Mısır'da darbe ve son olarak Suriye'deki iç karışıklıklar tesadüf olabilir mi?

Hafızalarımızı şöyle bir yoklayalım. Aslında süreç Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından başladı. Önce Sovyetler Birliği'nin güçlü ismi Eduard Şevardnadze dağılmadan sonra Gürcistan Devlet Başkanı olarak koltuğa oturdu. 2003 yılında Eduard Şevardnadze adına “Gül Devrimi” diye isimlendirilen halk hareketleri ile görevini bırakıp Moskova'ya sığınmak zorunda kaldı. Ardından 22 Mart-11 Nisan 2005 tarihlerinde Kırgızistan'da “Lale Devrimi” diye isimlendirilen Cumhurbaşkanı Askar Akayev'e karşı gerçekleştirilen protesto gösterileri yapıldı. Askar Akayev'de gösterilerin ardından Moskova'ya sığındı. Benzeri bir ayaklanma ve toplumsal tepkiler Ukrayna'da yaşandı. Ukrayna da 2004-2005 yıllarında Ukrayna'da yaşanan ve iktidar değişikliğine giden “Mor devrim” diye isimlendirilen ayaklanmalar yeni Dünya düzeninin işaret fişekleri olarak kayda geçti. Sonuç olarak Gürcistan, “Kafkasların İsviçre”si, Ukrayna “Batının ileri karakolu”, Kırgızistan “süper güçlerin bilek güreşi yapabilecekleri” bir alana dönüştü. Kırgızistan ile ilgili bilinmeyen veya çok dillendirilmeyen gerçek ise dünyanın

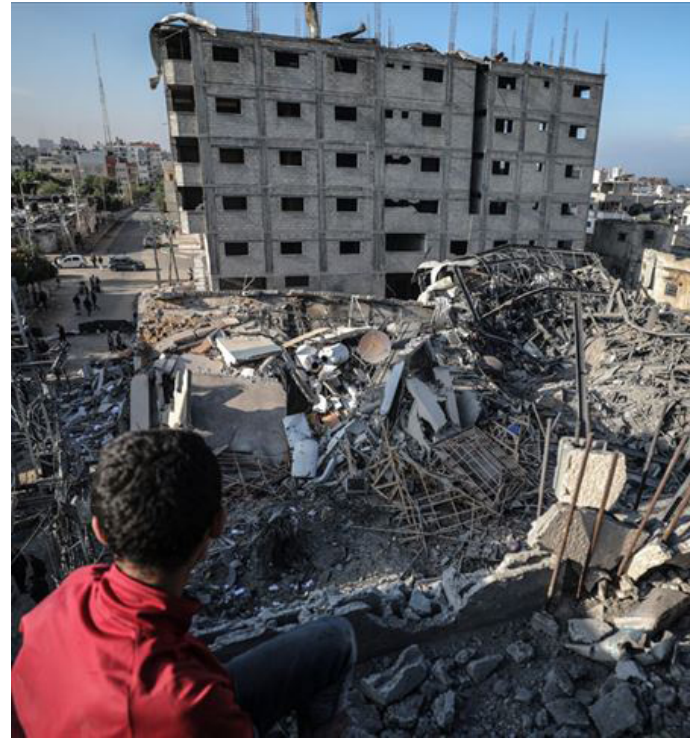
süper gücü olarak nitelenen ABD ve Rusya'nın ikisinin birden askeri üssünün bulunmasıdır. Çoğu tesadüf ve masum gelişmeler olarak kamuoyuna takdim edilen bu gelişmelerin önemli bir bölümü ile Türkiye'nin Kafkaslar üzerinden kuşatılması da tamamlanmış oluyordu.

“Arap Baharı” projesinde “daha çok demokrasi” vadiyle gerçekleşen ayaklanmalar sonucu oluşan kaos ortamının devamıyla Kuzey Afrika'daki enerji kaynaklarına çöken emperyal güçlerin Türkiye'de FETÖ üzerinden denedikleri işgal girişimiyle uğradıkları hayal kırıklığını bir kenara koyalım. Niyet bu defa Türkiye'yi güneyden kuşatma ve Türkiye'nin demografik yapısını değiştirme girişiminin ilk ve görünmez adımlarıydı.

Nasıl diye sorabilirsiniz? Daha düne kadar bölücü terör örgütü liderine alan açan ve kamplar kurup Türkiye'ye karşı silahlı teröristlerin yetişmesine fırsat tanıyan Suriye rejimi değil miydi? Daha da geriye gidecek olursak; Hata'yın anavatanına katıldığı tarihten bu yana Suriye ile dondurulan ilişkiler oğul Esad'ın başa geçmesinden sonra yerini sözde “bahar havası-na” bıraktı. Önce Dolmabahçe'de kahvaltılar, boğazda turlar yapıldı, mutluluk pozları verildi. En uzun sınır komşumuz olan Suriye ile aramızda var olan mayın tarlaları temizlendi. Ardından Suriye'de tetiklenen iç çatışmalar ve karşılıklı restleşmeler ile birlikte milyonlarca insanın Türkiye sınırlarına sürüldüğüne tanıklık ettik. O günlerde bütün bu gelişmeleri kamuoyu insani sınırlar içinde değerlendiriyordu. Herkesin beklentisi iç savaş biter, Türkiye sınırlarından içeri giren milyonlar yurtlarına geri döner umudu taşısa da milyonlarca Suriyeli Anadolu'nun dört bir tarafına dağıldı. Bu kontrolsüz göç hareketine katılanlar önce şehirlerin varoşlarına sonra da şehir merkezlerine yerleşiverdi. Pek çoğu uygulanan yanlış politikalar sebebiyle Türkiye'den bir daha geri dönmeyi düşünmediği için iş sahibi, aş sahibi hatta mekan sahibi olmaya başladı bile.

Yeter mi? Yetmedi elbette! Amerika'nın Afganistan'dan birden bire çekilme kararı almasının ardından Taliban güçlerine ülkeyi terk etmesi, Taliban'ın Afganistan'da birkaç günde kontrolü ele alması tesadüf mü? Güya Taliban'dan kaçan ve binlerce kilometre yoldan, hiçbir engele takılmadan - **iddialara göre sayıları milyonla ifade edilen**- gençlerden oluşan Afganlıların Anadolu'ya akın etmiş olması da tesadüf olabilir mi? Yaşayan ünlü tarihçi Prof. Dr. İlber Ortaylı'nın sosyal medyada dolaşan bir sözü insanın tüylerini diken diken ediyor. Sayın Ortaylı'ya atfen sosyal medyada dolaşan, “**Mülteci dediğin 5 bin olur, 10 bin olur, diyelim ki 50 bin olur. Eğer milyonlarca mülteci bahsediliyorsa bu olsa olsa örtülü bir istila olur**” sözünün altını çizmek gerekiyor.

Mevcut durumu yorumlamakta zorlananlar için yıllar önce Millet Partisi'nin Genel Başkanı merhum Bilge lider Aykut Edibali kaleminden şöyle özetleyelim: “**Emperyalizm her devirde farklı maskeler, isimler, karanlık yöntemler kullanarak, milletleri manevi yok oluşturma, ekonomik sömürüye ve politik baskıya sürüklemekten vazgeçmedi, vazgeçmeyecektir. Emperyalizmin mimarları; kanlı savaşların kanı ile vurgunların maddi imkânları ile güçlenip, muhteris vatan hainlerini kullanarak milletleri ve Türk Milletini istismar etmektedir. Emperyalistlerin dünya hâkimiyeti hayaline ulaşmak için senelerden**

Çok güçlü istihbarat ağı ve çok büyük teknolojik savunma sistemlerine rağmen Hamas'ın başlattığı geniş çaplı eylemler karşısında ilk etapta büyük bir şok yaşadığı iddia edilen İsrail'in bölgenin yeniden şekillendirilmesinde bu fırsatı kaçırmayacağından emin olabiliriz.

beri yürüttüğü mücadele, bütün insanlık camiasıyla beraber milletimizi ekonomik yıkıntıya, ahlaki çöküntüye, dini hayatın bulandırılmasına, milli devletin çökertilmesine, milli ideallerin çürütülmesine doğru sürüklemiştir. Türk Milleti kaderini kendi mücadelesi ile yeniden yazacaktır. İnsanoğlu için ancak kendi eylemlerinin neticesi vardır. Emperyalizmin taarruzları karşısında sürekli savunma halinde kalmak zaferi getirmeyecektir.”

EMPERYALİZMİN FİLİSTİN ÜZERİNDEN ORTADOĞU'DAKİ KIRLI HESAPLARINA DİKKAT

Hüseyin TOPTAŞ

7 Ekim sabahı Hamas tarafından İsrail'e yapılan sızma hareketi bir anda dünya gündemini değiştirdi. Yayılmacı ve işgalci İsrail'e karşı Hamas tarafından gerçekleştirilen bu saldırı Filistin sorununu çözebilir mi yoksa Filistin sorununu içinden çıkılmaz bir duruma mı sokar?

1948 yılından bu tarafa İsrail'in yayılmacı ve işgalci politikaları ABD; İngiltere, Fransa başta olmak üzere aldıkları dış destekle kan ve gözyaşları ile devam etmektedir. İşgalci İsrail'in Filistin bölgesinde yaptığı gayri insani ve ahlak dışı davranışlarını, askeri ve politik operasyonlarını kabul etmek mümkün değildir. Filistin davası Müslümanların kırmızı çizgisidir ve haklı davasıdır. Haklı olan bir davada haksız konuma düşecek karar ve eylemlerden uzak durulmalıdır. Haklı davayı haksız konuma düşürmemek gerekir. Bu davanın sözde savunucuları gerçekten yaptıkları eylemler ve izledikleri politikalarla bu kırmızı çizgiye ne kadar hizmet etmektedirler sorgulamak gerekir.

7 Ekim saldırısı ve sonrasında gelinen nokta Filistin sorununu çözmekten ziyade İsrail ve destekçilerinin Ortadoğu üzerinde kirli emellerinin gerçekleşmesine zemin hazırlamış görünmektedir.

ABD, Fransa, Almanya, İtalya ve İngiltere liderleri, "Önümüzdeki günlerde, İsrail'in kendini savunabilmesini sağlamak ve nihayetinde barışçıl ve entegre bir Orta Doğu bölgesinin koşullarını oluşturmak için müttefikler ve İsrail'in ortak dostları olarak birlik ve koordinasyon içinde kalacağız" mesajı ile bölgede yaşananların işaret fişeklerini ateşlemişlerdir.

ABD'nin iki adet uçak gemisini bölgeye göndermesi ve Hamas saldırısı bahanesi ile bölgeye yerleşmesi de hayra alamet bir gelişme değildir. **2000 yılında başlatılan Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP) gerçekleşmesi için son olaylarla yeni bir dönem başlamıştır.**

Hatırlanacağı üzere ABD'yi cezalandırma adına yapılan 11 Eylül saldırıları sonucunda Afganistan'a kadar uzanan askeri operasyonlar olmuş bölge iç kargaşalarla tarumar edilmişti. Kitle imha silahları bahane edilerek Irak işgal edilmiş 24 yıllık Saddam Hüseyin iktidarı onun idam edilmesi ile son bulmuştu. Irak'tan sonra Suriye de çıkan iç kargaşa ve savaşlar bahane edilerek bölgesel ve küresel aktörler Suriye'ye yerleşmişlerdi. Bugün Suriye'nin bir tarafına ABD diğer tarafına da Rusya yerleşerek bölgede hakimiyet mücadelesi vermektedirler. İlk görünüşte ABD cezalandırılıyor gibi gözükse de 11 Eylül saldırısı ABD'nin dünya hakimiyeti yolunda önünün açılmasını sağlamıştır. Son yaşananlarda da İsrail cezalandırılmış mı yoksa kendisinin bölgeye destekçileri ile beraber daha da yayılmacı ve işgalci bir şekilde yerleşmesini mi sağlamıştır zamanla bunu da net bir şekilde göreceğiz. Görünen o ki, İran'ın ve Rusya'nın Hamas'a desteği zamanla hedefe İran'ın da alınmasıyla bölgeyi tümünden içine alacak savaşın zemini hazırlanmış gibidir.

Emperyalizmin oyunlarına karşı uyanma zamanı halâ gelmedi mi?

Filistin üzerinde kurulan Yahudi devletine karşı zamanında gerekli tepkileri ve siyasi mücadeleleri yapmayanlar, Yahudi yayılcılığı karşısında teşkilatsız ve ferdi tepkilerle karşı koymaya çalışmışlardır. Teşkilatlı olan azınlık güçler teşkilatsız olan kalabalıklara her zaman galip geleceğinden maalesef Müslümanların haklı davası olan Filistin, haktan ve hukuktan uzak, basiretsiz ve liyakatsiz liderlerin sayesinde gönül coğrafyamızın kanayan yarası olmuştur.

İslam ülkeleri İsrail'e karşı birlik olamadıkları gibi kendi aralarında yıllar süren savaşlar ve BOP sonrası Arap baharı ile gelişen olaylar birçok iç savaş ve iktidar değişikliklerine sahne olmuştur. Bilerek veya bilmeyerek İslam ülkelerinde emperyalizmin hedefleri doğrultusunda hareket edenler Müslümanların yaşadıkları coğrafyaya ihanet etmişlerdir. Emperyalist ülkelerin Ortadoğu coğrafyasına asker ve silahları ile yerleşmelerinin zeminini hazırlamışlardır.

İslam ülkelerinin başında olanlar emperyalistlerin dümen suyunda oldukları müddetçe bırakın Kudüs'ü kendi başkentlerini koruyamazlar. Koltuklarını korumak için batıdan icazet alanlar, düşmanın siyasi desteğine ihtiyaç duyanlar, ülkelerini korumak için İslam düşmanlarından silah alanlar, aldıkları silahları düşman olarak gördükleri Müslüman kardeşlerine karşı kullananlar, gerçek düşmanı unutup birbirleriyle uğraşanlar, İslam coğrafyasını kan ve gözyaşına boğan sözde Müslümanlar mukaddes olarak bildiğimiz hangi davayı savunabilirler?

Öncelikle İslam ülkelerinin başında bulunanlara ve Müslümanlara emperyalizmin emellerine hizmet etmelerinin önlenmesi için irşad faaliyetlerinde bulunulmalı uyanmaları, uyandırılmaları ve uyarılmaları sağlanmalıdır.

Kudüs yalnız Müslümanları değil diğer dinlere mensup olanları da yakından ilgilendirdiğinden diplomatik temaslarla Kudüs için daha geniş katılımlı diplomatik bir toplantı gerçekleştirilmelidir. Emri-vakilerle Kudüs üzerinde hak gaspı yapanlara karşı birlikte caydırıcı tedbirler ve yaptırımlar için kararlar alınmalıdır.

İslam ülkelerinin başında olanlar emperyalistlerin dümen suyunda oldukları müddetçe bırakın Kudüs'ü kendi başkentlerini koruyamazlar.

Kudüs ele alınırken Doğu Kudüs- Batı Kudüs ayrımı yapılmadan, Kudüs bir bütün olarak ele alınmalıdır.

Güçlü olursak tepkilerimiz ve davetlerimiz ciddiye alınır. Güçlü olmak için ekonomik imkanlar bölgede fazlası ile mevcut olmasına rağmen kaynaklar maalesef düşman olarak gördüğümüz emperyalizmin sermayedarları eline teslim edilmiştir. Eğitimden başlayarak ciddi reformlar yapılmalı, gelişmenin önündeki engeller kaldırılmalı, başta savunma harcamaları olmak üzere dışa bağımlı olmaktan kurtaracak yatırımlar yapılmalıdır.

Müslümanlar uyanmalı, dostunu düşmanını iyi tanımalıdır. Ümitsizliğe kapılmak ve düşman propagandaları karşısında mağlubiyeti kabul ederek teslim bayrağını çekmek hiçbir mü'minin anlayış tarzı olmaz. Düşman istediği kadar güçlü olsun, sahip oldukları ideolojiler batıl olduğu için insan fitratına aykırıdır. Bir gün mutlaka yıkılacak ve tarih olacaktır.

AKSÂ, EY!

Sude ŞAFFAK

Başını yaslayana beşiktir Kudüs
Çocuk yetiştirmeden önce çocukluk yetiştirir burada analar
Ninnileri O'ndan hikâyelerle beslenen
Farklı çağların başkentinde şahadet emmiş bir çocukluk
'Kudüs anadır.' yazanla doğrulanır.
Ey canı ve cananıyla müjdelenmiş mümbit!

Geçmişin ve hüznün tünediği coğrafyaya sesleniştir
Zulmü sabır dağarcığında yumuşatanlar
Zalimden evvel zulmün ıstırabını konuşan
Kalbinde Burak akınları ağrılayan
Affin da sahibiyile kucaklaşır
Ey sayeler ardından yetişen gönül eczası!

Dünya daraldıkça genişler bazı vakitler
Aynı anda işitilen ibadet çağrılarının avlusunda,
Kendi davetlisini gözleyen ezanlar, çanlar, hazzanlar
Tevazu gıdasını yaratılana saygıyla kazanan
Kudüs, her inancın biraz doğusudur.
Ey serin muhabbetlilerin kelâm otağı!

Aksâda bir soluk çekilir, memlekette Kudüs doğar.
İnsanlığa fitratın esasını anlatan
Es geçilmez bir tüccarlıktan bereket taşıyan
Hizmetle tek mecliste buluşan babalar
Kudüs'ün bir ramazan çarşısında, yeniden yorumlanır.
Ey fitratın bağrında kınalananların ilim ocağı!

Kalemi en çok sulh şiirlerine randevulu
Zeytindağı'ndan fetihler beldesini temaşaya duran,
Yâr ile irakları yakın kılan
Yürümek ki kutlu vuslatın sekizinci kapısıdır.
Ey gökle sıra tutanların daim sızısı!

Diriliş hitaplarının arka safında hizmet pankartları açan
çocuklar
Memleket naralarında üslûbu karar kılan,
Umuda set çekilen gecede bir çiçekle davranan
Aksa genciyle selâmlaşır.
Ey kısık âh'lara saklı hayır dualarının miracı!

Gökle barışık kubbeler el-Basîr'i hatırlatır
Altın güneşin "Eşhedü!"sünder tesellisi mazlumun
Şehirde yan yana durmakla sınanan insanlar
Kalbiyle genişledikçe teslim eder kâğıdını, devirir sırasını
Kâinatın hüznü sanki burada bütünlenir.
Ey mazlumlarla yâren olanların serabı!

Rahman ve Rahîm himayesiyle hitabı sayıklar mümin
İsra teslimiyetiyle çiçeklenirken dimağlar,
Başlar secdede, hâlet-i ruhiyesindedir mescidin
Taşından keskin âmentüler yükselir.
Ey şer zamanı bir secde daha kazananların nasip pınarı!

Vakit gelip sormanın ilmüne yanaşınca
Sual çıkar yayından: Sen kaç yaşında Aksâlı oldun?
O beldenin Süleyman surlarında yükselen
Sözlü peygamber savunmasında kınlar,
"Kandilinde bir damla yağ olsaydım." ile kuşanılır.
Ey nebîler gündeminde soluk kazanan gönül sadâsı!

Kendimi bulana kadar sana yürüyorum,
Sesimi bulana kadar terennüm sana.

VADEDİLMİŞ TOPRAKLARIN SINIRI TÜRKİYE'DEN GEÇİYOR

Dr. Yusuf OLGUN

İsrail; Filistin sorununu ateş, kan ve gözyaşı ile çözüp, Türkiye sınırına dayanan büyük İsrail'i kurmada kararlı görünüyor. Arkasına ABD ve AB'yi alan Yahudiler; Suriye ve Irak'ı devre dışı bırakacak planı devreye sokuyor...

İsrail'in, İslam ülkeleri, Birleşmiş Milletleri dikkate almadan, Filistin'i ilhak etme hareketi, tamamen, içten hazırlanan bir tuzağa benziyor. İsrail'e saldırı, bir tuzak olduğu; asıl hedefin Türkiye ve İran'a dayanan büyük İsrail'i kurmak olduğu açık...

Küresel güç ABD, Ukrayna'yı Rusya'ya yem ederken, Rusya'nın korkulan küresel güç olamayacağını da gösterirken İsrail'e de yeni bir alan açmanın hesaplarını yapıyor.

Küresel güç ABD, Ukrayna'yı, Rusya'ya yem ederken, Rusya'nın korkulan küresel güç olamayacağını da gösterirken İsrail'e de yeni bir alan açmanın hesaplarını yapıyor. Bir tarafta Ukrayna-Rusya savaşı, diğer yanda Filistin üzerinden yürütülen sıcak savaşın "3.Dünya Savaşı"nın ayak sesleri olarak yorumlansa da asıl amaç, Çin, İran ve Rusya'nın, ABD karşısında bir güç oluşturmayacağı algısını zihinlere kazıktan başka bir şey değil. Öte yandan yaşananlar, İslam Ülkeleri, Türk Devletler Birliğinin, ses verecek güçte olmadıklarını da gösteriyor...

Son yıllardaki gelişmeler ve son İsrail- Hamas üzerinden yürütülen savaşla İsrail Türkiye sınırlarına dayandı. Yunanistan'ın da Türkiye için önemli bir tehdit ve tehlike oluşturduğu ihtimali de seslendiriliyor. Türkiye, yeni duruma göre, pozisyon almalı; ABD'nin, NATO'ya rağmen düşman oluşunu da hesaba katmalıdır.

Yeni gelişmeleri doğru analiz ederek doğru ve milli politikalar üretmek yaşadığımız zorlu sürecin üstesinden gelmek için çalışmalıyız. Küresel bir dünyada küresel bir güç olmak öyle kolay bir iş değildir. İsrail meselesi gerçekten çok çetin bir mesele olarak önümüzde durmaktadır. "İslam Dünyası ve insanlık bu devasa sorunu nasıl çözecek?" asıl soru budur. Önümüzdeki zorlu süreç üzerinde çok ama çok düşünmeliyiz.

İSRAİL'İN 11 EYLÜL'Ü MÜ ?

Hasan ALÇELİK

7 Ekim 2023 Cumartesi sabahı... Musevilerin tatil günü. Bunu fırsata çevirmek isteyen (?) Hamas, gerek Filistin'in tarihinde gerekse Dünya Tarihinde bugüne kadar görülmemiş bir manevra yaptı; karadan motorlu araçlar ile bariyer ve tel örgüleri yıkarak, havadan paramotorlarla "Çelik Kubbe Hava Savunma Sistemini" delerek, denizden küçük motorlarla İsrail'in elindeki topraklara girip birçok insanı öldürüyor, yönetici, asker ve halktan esirler alıyor...

Elfetih ve Hizbullah'ın onayladığı bu saldırıyı İsrail yönetimi "savaş" olarak nitelendirdi. Hatta arkasında İran'ın olduğunu bizzat Cumhurbaşkanı Herzog dilendirdi.

İsrail'in politikalarına karşı olumsuz tavır takınanlar için Filistin'in bu girişimi üstün bir cesaret, kabiliyet ve strateji olarak nitelendirdi.

Başta ABD ile AB olmak üzere dostları ise İsrail'in yanında tavır aldı ve her türlü desteği vereceklerini açıkladılar.

Sorulmayan Sorular

- Hamas kurmayları anlık başarı ne olursa olsun, nihai başarıya ulaşacak insani, taktik ve teknik kapasiteye sahipler mi?
- Gazze'ye giriş kapıları tamamen İsrail'in denetimi altında olmasına rağmen paramotorlar başta olmak üzere bu hareket için kullanılan araçlar buraya nasıl intikal etti...
- İsrail'in gizli servisi hem sahadaki elemanları hem de teknik dinleme ve izleme ile tüm Filistinlileri takip ederken, Hamas'ın bu hazırlığını gerçekten ıskaladı mı?

11 Eylül 2001' de Başlayan "BOP" ile 7 Ekim 2023 arasında ilinti var mı?

Bölgede iki devletli çözümü gündeminden çıkaran İsrail, hem Süleyman Mabedi'nin inşaatı önündeki engelleri aşmak hem de Filistinlilere son darbeyi vurma fırsatını elde ettiği gibi, yıllardır planladığı İran'a saldırı konusunda da dünyayı arkasına almayı başarmış görünüyor.

Bu konuda Karabağ savaşında İran'ın Türk Dünyası ile ters düşmesi, İsrail'in ise hem Ermenilerin sözde "soykırım" tezlerine karşı olumsuz tavır takınması hem de Azerbaycan'ı desteklemesi çok çalışılmış bir stratejik karar niteliğindedir.

Önümüzdeki günlerde sonuçlarını göreceğiz.

KORİDORLAR SAVAŞI HANGİ KORİDORDA IŞIK VAR?

Ali Kamil YILDIRIM

Adeta “Koridorlar” savaşının ortasındayız. Küresel ekonominin can damarı enerji ve ticaret koridorlarının sayısı giderek artmaktadır. Tüm bu koridorların her biri bünyesinde jeo stratejik tercihleri barındırdığından, söz konusu koridorlar, küresel güçlerin geleceği şekillendirme siyaseti olarak da görülebilir. Adı geçen koridorlara göz atıldığında ardında hegemon güçlerin küresel siyasetini görmek mümkündür. Bunlar sırasıyla: Çin’in “Bir Kuşak, Bir Yol” Projesi, Hindistan-Orta Doğu-Avrupa Ekonomik Koridoru Projesi (IMEC), İsrail-Güney Kıbrıs-Girit -Avrupa Doğu Akdeniz Doğal Gaz Boru Hattı Projesi (EastMed), İsrail-Türkiye doğal gaz boru hattı projesi, Rusya’nın Türkiye üzerinde oluşturmak istediği Doğal Gaz Dağıtım Merkezi gibi projelerdir. Bunların dışında Türkiye’nin inisiyatifinde Irak ile geliştirmekte olduğu Kalkınma Yolu Projesi ve Azerbaycan ile (ve dolayısıyla Orta Asya ile) doğrudan bağlantı sağlayacak olan “Zengezur” Koridoru Projesi de bulunmaktadır. Ekonomi için can damarı olarak görülen bu koridorlardan hangisi veya hangileri Türkiye için umut vaat etmekte ve ucunda ışık gözükmektedir? Başarılabilen koridor projeleri ekonomiye güç kazandıracaktır.

“Odak” olmak için güçlü olmalı

Türkiye’de gerekirse AB ile yol ayrımı yapıp, kendisinin “odak” olduğu bölgesel düzen kurma ideali çok tartışılır oldu. Stratejik anlamda tam bağımsız hareket etme hedefi medeni dünyadaki tüm ülkelerin ideali olmuş ve olmaya devam etmektedir. Nitekim Fransa gibi bir kısım AB ülkeleri dahi NATO bağlamında ABD’ye karşı Stratejik Özerklik sahibi olma düşüncesini sıklıkla ifade etmektedirler. Böylesine stratejik bağımsız olmak ve bölgesel “odak” olabilmenin ilk şartı şüphesiz güçlü olmaktır. Güçlü olmanın maddi ve manevi boyutları bulunmaktadır Maddi şartların başında ekonomik güç ve buna bağlı askeri güç yer alırken, manevi değerleri ortak kültürel, medeni ve politik değerleri temsil etmektedir. Bu güç unsurlarının başında şüphesiz ekonomik güç yer almaktadır. Ekonomik güç sayesinde diğer maddi ve manevi güç unsurları hayat bulabilmektedir. Güçlü bir ülke güçlü bir ekonomi anlamına gelmektedir. Bu nedenle, geleceğin tarihini oluşturacak olan bir ülke “odak” veya “merkez” olabilecek ölçüde bir ekonomik güce sahip olması zorunlu olmaktadır.

Türkiye’nin ekonomik gücü

Türkiye’nin ekonomik gücü “gelişmekte olan ekonomi” statüsündedir ve ilk 20 ülke içinde yer alma çabasıdadır. Ekonomik güç, Gayri Safi Milli Hâsıla, Kişi Başına Milli Gelir veya Satın Alma Gücü gibi parametrelerle ölçülmekle beraber bu gücün alt yapısı; eğitim, teknoloji, enerji, üretim ve ticari bağlantılar gibi unsurlardan oluşur. Osmanlı İmparatorluğunun parlak dönemlerinden günümüze Türkiye bu alt yapı eksikliğinden dolayı bir ekonomik “odak” olamadığı gibi, sahip olduğu muazzam jeopolitiğe rağmen ticari anlamda da ticari bir “merkez” olamamıştır. İmparatorluk döneminde tarıma ve savaş ekonomisine verilen öncelikler, ekonomik güç ve ticari merkez olma şansı tanımamıştır.

Osmanlı İmparatorluğu güçlü donanmasına rağmen Venedik’in ticari gücüne kavuşamamış, 15. Yüzyıldan itibaren önem kazanan deniz ticareti alanında sahip olduğu tüm coğrafi avantajlarına rağmen bir “merkez” olamamıştır. Gerileme ve zayıflama dönemindeki ekonomik zafiyetlerin kökenleri bilim ve teknolojik/sanayi alanlarında gerilik olduğu kadar, özellikle bölgesel ve küresel deniz ticaret sahasındaki yetmezlikler de etkin olmuştur. Günümüz Türkiye’si de nüfus, coğrafya ve tarihi mirasına rağmen ekonomide merkez olabilecek ölçüde bir güç olamamıştır. Geleceğin tarih yasaları bu alanda eğitilmiş insan gücünü, teknoloji ve enerji hâkimiyetini, yüksek teknoloji üretimini ve deniz ticareti başta olmak üzere köklü ticari bağlantıları zorunlu kılmaktadır. Bu çalışmada güçlü ekonomi için enerji hâkimiyeti ve ticari bağlantılar konusuna ağırlık vereceğiz. Eğitim ve teknoloji hâkimiyeti konusuna ileride ayrıca değinmeyi öngörüyoruz.

Enerji ve Ticaret Koridorları

Türkiye petrol ve doğal gaz gibi ekonominin en kritik girdisi olan kaynaklara sahip değildir. Bu ihtiyacını yaklaşık %80'i dış kaynaklardan ithal etmek durumundadır ve bu bağlamda yıllık yaklaşık 90 milyar dolar kaynak ayırmak zorundadır. Türkiye enerji ithalatına bağımlılık açısından 39 Avrupa ülkesinde ilk sırada yer almaktadır. Türkiye enerji dağıtım alanında kilit bir rol üstlenmesi halinde, enerji için harcadığı yıllık harcamasının yarıya yakını azaltma şansına sahip olacak, diğer yandan karayolu, demiryolu ve deniz yolu ticaret rotaları için merkezi rol üstlenmesinin ekonomik geliri, enerji ithalat giderlerini daha önemli ölçüde düşürebilecektir. Bu anlayışla yukarıda adı geçen koridor projelerinin her birinin gerçekleştirilme ihtimalleri ve Türk ekonomisine olası etkileri üzerinde durmak hayati değerdedir.

Kuşak-Yol Projesi

Çin'in 2013 yılında ilan ettiği bu proje Eski İpek Yolu'nun modern hali olarak nitelendirilebilir. Karayolu, demiryolu, petrol ve doğalgaz boru hatları "Kuşak" kavramı ile deniz yolu bağlantısı ise "Yol" kavramı ile tanımlanmaktadır. 3 milyar nüfuslu 65 ülkenin dâhil olduğu proje 50 yılda gerçekleşecek olup, 1 trilyon dolarlık yatırımı öngörmektedir. Bu proje hâlihazırda dünya jeopolitiğinin en önemli projesi olarak adlandırılmaktadır.

Projenin "Kuşak" bölümü tek rota yerine Asya-Avrupa yönünde karasal bağlantılı koridorlarını kapsamaktadır. Çin'den başlayan 5 ayrı güzergâhı bulunmaktadır. Bunlardan Türkiye için önemli olanı Orta Kuşaktır ve "Çin-Merkezi Asya(Kazakistan-Tacikistan-Kırgızistan-Türkmenistan-Özbekistan)-Batı Asya (İran veya Azerbaycan-Gürcistan-Türkiye-Avrupa)"kuşağını kapsamaktadır.

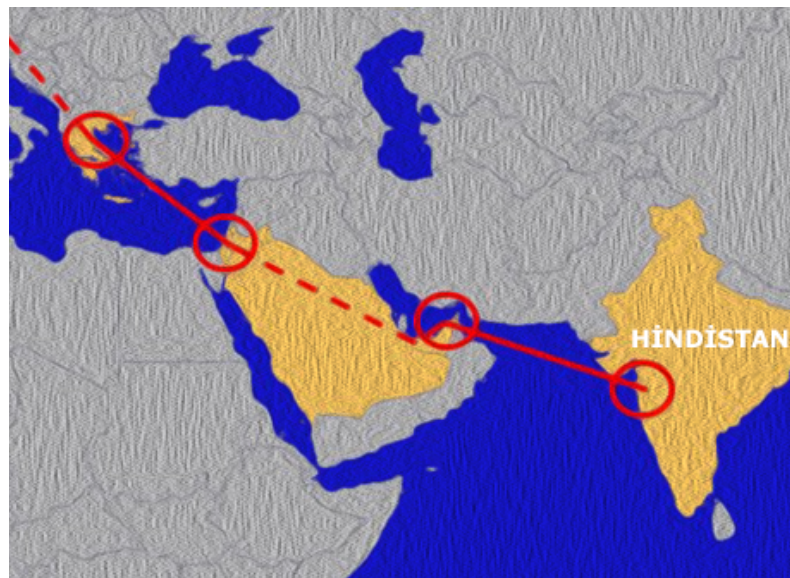
"Yol" güzergâhı deniz ulaşımını kapsamakta olup, "Kuşak" güzergâhlarını tamamlayacak tarzda geliştirilecektir. Söz konusu güzergâh Çin-Endonezya-Hindistan-Pakistan- Doğu Afrika- Kızıl Deniz- Doğu Akdeniz-Yunanistan- İtalya(Venedik) istikametini takip etmektedir. Ancak Çini küresel rakip olarak gören ABD bu projenin sekteye uğratmak için önce Hindistan'ı koparmakla başlamış, takiben Orta Asya'yı etkileme çabasında olduğuna ve Kafkasya bölgesini karıştırmakta olduğuna şahit oluyoruz. Bu bağlamda önce G-20 Zirvesinde Hindistan-Orta Doğu- Avrupa Ekonomik Koridorunu (IMEC) desteklemiş, eş zamanlı olarak Orta Kuşak güzergâhının kilit koridoru "Zengzur" koridorunu engelleme amacıyla Ermenistan'ı kışkırtmaya başlamıştır.

Hindistan-Avrupa Koridoru (IMEC)

9-10 Eylül 2023 tarihinde icra edilen G-20 Zirvesinde Hindistan, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, İtalya, Fransa, Almanya, ABD ve AB bu projeye yönelik mutabakat zaptını imzaladı. Hindistan'dan başlayacak koridor, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan ve Ürdün üzerinden İsrail'in Hayfa Limanı'na ulaşacak, daha sonra Güney Kıbrıs üzerinden Yunanistan'ın Pire Limanı'nda Avrupa kıtasına ayak basacak ve Doğu Avrupa'yı geçerek Almanya'nın Hamburg Limanı'na ulaşacak.

Mal ticaretini önceleyen ve enerji ticaretine de yer veren bu proje henüz esaslı bir fizibiliteye dayanmamıştır. Ayrıca söz konusu rota üzerindeki ihtilafli sahalar nedeniyle bünyesinde güçlükler barındırmaktadır. Tüm bunlara rağmen projenin amacının siyasi olduğu, öncelikle Çin'in "Yol Projesini" sekteye uğratmayı, bu arada Türkiye'yi de dışlamayı hedeflediği görülmektedir. İleride görüleceği üzere EastMed Projesinden de Türkiye dışlanmış bulunmaktadır.

Doğu Akdeniz (EastMed) Projesi

Doğu Akdeniz’de çıkarılan doğal gazın Avrupa’ya taşınması için İsrail- Güney Kıbrıs ve Yunanistan arasında imzalanan, ABD ve AB tarafından da desteklenen doğal gaz boru hattıdır. Denizaltından 1870 km mesafedeki Girit adasına, oradan Yunanistan, İtalya ve Balkanları hedefleyen bir rotadır. Bu proje iki nedenle ölmüş görülmektedir. Birincisi yüksek maliyet, ikincisi ve daha önemlisi Türkiye ile Libya arasında imzalanan Münhasır Ekonomik Bölge anlaşmasının sınırlarını kat etmek zorunda oluşudur. Zira proje rotası için Münhasır Ekonomik Bölge taraf ülkelerinin oluru zorunlu olmaktadır ve Türkiye’nin böylesi bir projeye olur vermesi elbette mümkün değildir. Türkiye ile Libya arasındaki anlaşmayı geçersiz kılma gayretlerinin bir sebebi de bu keyfiyettir. Sonuçta maliyeti yanı sıra Türkiye’nin aldığı pozisyon projeyi akamete uğratmış bulunmaktadır.

Doğu Akdeniz-Türkiye Projesi

EastMed Projesinin geçersizliği üzerine özellikle İsrail’in D. Akdeniz’deki doğal gazının Türkiye üzerinden Avrupa piyasasına taşınması projesidir. 500 km uzunluğunda ve 1,5 milyar dolarlık bu projenin ekonomik olmasına rağmen gerçekleşmesi önünde ciddi engeller bulunmaktadır. Birincisi Güney Kıbrıs’ın Münhasır Ekonomik Bölgesinden geçmesi zorunluluğu, ikincisi ise aynı şekilde Suriye’nin Ekonomik Bölgesinden geçme zorunluluğudur. Kıbrıs ve Suriye sorunları çözülmedikçe projenin hayat bulması mümkün görülmemektedir.

Doğalgaz Dağıtım Merkezi Projesi

Bu proje Rusya-Ukrayna savaşı sonrasında Rusya’nın Kuzey’deki boru hatlarının kapanması ve ambargo nedeniyle, Rus tarafı doğal gazın Türkiye’de oluşturulacak bir merkezden dağıtılması önerisinde bulunmuştur. Türkiye bu öneriye olumlu bakmış ve Trakya’da bir merkez oluşturularak doğal gazın Avrupa’ya sevk edilebileceğini belirtmiştir. Ancak Batı Bloğu bu öneriye sıcak bakmamış ve şimdilik uygulama imkânı kalmamıştır.

Kalkınma yolu projesi

Türkiye ile Irak arasında varılan bu anlaşma ile Basra Körfezi’nden başlayıp Irak’ın kuzeyine doğru devam ederek Türkiye’ye ulaşan projenin 1200 kilometre uzunluğunda demiryolu ve karayolu altyapısını içermesi planlanıyor. Bu projenin Basra, Bağdat ve Musul şehirlerini de içeren bir güzergâhı takip ederek Türkiye’deki demiryolu ağına bağlanarak Avrupa’ya ulaşması hedefleniyor. Irak hükümetinin “Kalkınma Rotası” olarak isimlendirdiği ve 17 milyar dolarlık bir yatırım bütçesi olan bu iddialı Ekonomik Koridor projesiyle, saatteki hızı 300 kilometre olacak trenlerle Türkiye’den Körfez’e ulaşım saatler içerisinde sağlanacak. Bu proje Basra Körfezi doğal gaz ve petrolü ile Katar ve İran enerji kaynaklarının transferi yanı sıra, ticari mal ve malzemelerinin transferi için sağlam bir rota olacaktır. Bu rota ayrıca Irak’ın toprak bütünlüğüne hizmet edeceği gibi, Türkiye açısından ekonomik değeri yüksek bir projedir. Bu rota aynı zamanda Çin’in Kuşak ve Yol Projesi ile örtüşürülebilmektedir. Bunun yanı sıra Türkiye’nin Kuzey Irak’taki PKK sorunu, Musul ve Kerkük gibi sorunlarda elini kuvvetlendirici bir proje mahiyetindedir.

Zengezur Koridoru

Bu koridorun açılmasıyla öncelikle Azerbaycan ile Nahcivan ve Türkiye arasında karayolu ve demiryolu üzerinden kesintisiz taşıma ağı sağlanacaktır. Bu koridor aynı zamanda Avrupa ve Asya arasındaki taşıma ağı güçlendirecek, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin gelişmesine katkı sağlanacaktır. Zengezur Koridorunun açılması Çin'in Kuşak koridoru ile de ilişkilenerken bölgesel ticaretin gelişmesine ve küresel siyasetin şekillenmesine önemli katkılar sağlayabilecek bir potansiyeldedir. Zengezur koridorunun önemi, bu koridorun gerçekleşmesini istemeyen Ermenistan yanında ABD, Hindistan ve İran gibi güçleri harekete geçirmiştir. Çin'in orta koridor Kuşak projesini sekteye uğratmak isteyen ABD ve Çin'e karşı ABD yanında konumlanan Hindistan IMEC projesiyle bu koridoru etkisizleştirmek istemektedirler. ABD'nin ve İran'ın Ermenistan yanında yer almaları şaşırtıcı olmamalıdır. Her şeye rağmen bu koridorun hayata geçirilmesi sadece ticari değil Türkiye ve Türk Devletleri için de jeo stratejik bir tercihtir.

TANAP Projesi

Trans Anadolu doğal gaz boru hattı (TANAP), Azerbaycan doğalgazını Türkiye üzerinden Avrupa'ya transfer etmesi planlanan boru hattıdır. Azerbaycan-Gürcistan-Türkiye Şahdeniz doğal gaz tesislerinde çıkarılan gazın transferinde kullanılacaktır. Maliyetinin 5-7 milyar dolar olacağı öngörülmüş, 2018 yılında da tamamlanmıştır. Projenin üç safhası bulunmaktadır. Azerbaycan-Gürcistan safhası Güney Kafkasya Boru Hattı, Türkiye'deki Trans-Anadolu Boru Hattı ve Yunanistan-Arnavutluk-İtalya'daki hat ise Trans-Adriyatik Boru Hattı olarak bilinmekte olup, 3000 kilometreden uzun bu koridordur ve Avrupa'nın en uzun boru hattıdır. Yılda yaklaşık 16 milyar metreküp doğal gaz taşımaktadır. Proje Azerbaycan'ın doğal gazını Türkiye ve Avrupa'ya sağlamaktadır. Eko-

nomik ve politik değeri yüksektir. Yukarıda sıralanan tüm projeler geleceğe yönelik olup, henüz hiçbirisi aktif değildir. TANAP ise gerçekleşmiş olup Türkiye ve Avrupa'ya enerji sağlamaktadır.

Sonuç

Tarihi İpek Yolu kara ulaşımına bağlıken bu hat Orta Asya ve Osmanlı coğrafyası üzerinden geçmekte ve ticaret zenginliği sağlamaktaydı. Ancak dünya değişti, icat ve keşifler gelişti ve sonunda Portekiz ve İspanyol denizcileri Afrika'nın güneyinden Uzak Doğu'ya giden yolda yeni bir "koridor" açtı. Ancak bunun sonuçlarını Osmanlı İmparatorluğu uzun süre fark edemedi. Bu yeni koridora uygun denizcilik geliştiremedi ve uzun vadede çok ciddi ekonomik ve politik kayıplara uğradı. Gerileme sürecinde bu eksikliğin başat etkilerinin olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Günümüzde de dünya enerji kaynaklarına ulaşmak ve daha ekonomik yöntemlerle ticaret yapmak için durmaksızın ulaşım hatları geliştirilmeye çalışılmaktadır. Koridor olarak adlandırdığımız bu ulaşım hatları Türkiye coğrafyasının etrafında dolaşmaktadır. Öngörülü hareket etme zamanıdır. Koridor savaşlarında önceliklerimizi ve hedeflerimizi müşahhas hale getirmeliyiz. Kanımızca önceliğimizin TANAP gibi mevcut koridorlara "Zengezur Koridoru" nun ve Irak "Kalkınma Yolunun" ilave edilmesi olmalıdır. Zengezur Koridoru sadece doğal gaz ulaşımı ile sınırlı olmayacak şekilde Azerbaycan'a ve oradan Orta Asya Türk devletlerine ulaşmasını sağlamak olmalıdır. Bu durumda Türkiye'nin önceliği Zengezur koridorunu açarak oradan Orta Asya'ya uzanan koridoru oluşturmak ve bu koridoru Çin'in Orta Kuşak yolu ilişkilendirmek olmalıdır. İkinci önceliği Irak Kalkınma Yolu olmalıdır. Türkiye'nin istiklal ve istikbali, buna bağlı olarak Türk Dünyasının entegrasyonu için bu tercih stratejik bir tercih olmaktadır.

GÖLE MAYA ÇALMAK

Merhum Nasreddin Hoca Göle yoğurt çalma hikayesinde yalnızca içinde bulunduğu yakınılası durumu değil; aynı zamanda sabır ve tevekkül anlayışını açıklamak, kul olarak tebliğ ve cihatla sorumlu olduğumuz; mücadele etmeyi, başarıma şartına bağlayamayacağımız gerçeğini vurgulamak ister.

Selami YILDIRIM

Uzun ve çileli bir yolculuğa çıkmış bir hareketin mensuplarıyla milletimizin aydınlık yüzü Nasreddin Hoca'ya dair hazırlanmış bir dosyada rastladığım bazı notları paylaşacağım (*):

“... Kendini Anadolu'nun Müslümanlaşmasına adanmış ilim sahibi büyük müritlerden biri olduğu aşikâr olan Nasrettin Hoca'nın, en çarpıcı hikâyelerinden biri de göle yoğurt mayası çalma hikâyesidir.”

O dönemde bir avuç aydın kişiler olarak sürdürdükleri mücadeleden hiç de kolay ilerlemediğini, özellikle Anadolu'da karşılaştıkları insan unsurunun cahil, inatçı ve zevk düşkün olma gibi hastalıkları sebebiyle büyük zorluk çektiklerini anlatmak için kurguladığı hikâyelerinden olduğuna inandığımız “**göle yoğurt çalma**” hikâyesi, gerçekte tam olarak hangi anlama gelmektedir? Hoca bu hikâyede yalnızca içinde bulunduğu yakınılası durumu değil; aynı zamanda sabır ve tevekkül anlayışını açıklamak, kul olarak tebliğ ve cihatla sorumlu olduğumuz; mücadele etmeyi, **başarıma şartına bağlayamayacağımız gerçeğini** vurgulamak ister.

Göle maya çalma hikâyesi eğitim ve terbiye yoluyla bir türlü ehlileştirilemeyen bu insan unsuruna rağmen, Anadolu'daki büyük ve kutlu eyleminden asla vazgeçmeyeceğinin ve başarı şartına bağlanmasa da , **-hayrı için Allah'tan umut kesilemeyeceğinden-**

cihadının sonucundan umutsuz olmadığına dâhice anlatımıdır.

Bir oyuncu olarak Nasreddin Hoca, göle maya çalma sembolik eylemiyle, suyu şaraba dönüştürme sapkınlığı içindeki Hıristiyan Roma ile Haçlı saldırılarının pençesindeki Anadolu insanının imdadına bir uyarıcı, bir kalkan olarak koşuşunu ve yaptığı işin müşkül oluş derecesini, kısaca tebliğ ve irşat faaliyetini somutlaştırıp canlandırmaktadır.

Böylece Nasreddin Hoca, kendilerinin yaptığı cihadın, suyu yoğurda dönüştürmekten ibaret ve o kadar zor olduğunu söylemiş; bu zor işten sonuç alınamayacağını iddia eden (gölün maya tutmayacağını sanan) karamsar eleştirilenlere de **başarılı olmakla mükellef olmadığımızı**, kaldı ki Allah'tan umut kesilemeyeceğini hatırlatmış olur. Vazifemiz, bu mayayı göle çalmaktır, bundan geri duramayız, demektedir.

Anadolu Gölü'ne, Türklerin kıvama erdirdiği İslam yoğurdunun mayasını çalmak, fiili bir duaydı. Ve karşılığı kendinden beklenerek yapılan işlerin ecrini veren, dualarını işitip kabul edicisi olan Yüce Allah, onların bu dualarını kabul etmiştir. **“Ve göl maya tutmuştur elhamdülillah.”**

Elli Yıl önce Anadolu'da 1919-1923 yıllarında verilen Milli Mücadele ruhunun barış döneminde terk edilmesi, savaştığı düşmanın medeniyetine kendini teslim etmesi üzerine Aykut Edibali ve arkadaşlarının 1960'lı yıllarda **“Milletim Uyan”** çılgılığıyla başlattığı **“Yeniden Milli Mücadele Hareketi”** de Anadolu gölüne çalınan mübarek bir mayadır. Bu mayanın tutmayacağını sanarak karamsar eleştirilerde bulunanlara, görevimizin bu mayayı çalmak olduğunu, gayretin bizden başarının Allah'tan olduğunu bir kez daha hatırlatırız.

“Ve ne mutlu Nasreddin Hocaları izleyenlere! Ne mutlu yoğurt kıvamının sırrına erenlere ve dahi kendini toplum gölüne çalanlara!”

(*) Abak, Şaban, “Bir Alperen Olarak Nasreddin Hoca Efendi”, Yedi İklim Dergisi, sayı 138-9, İstanbul, 2001.

TÜRK SİYASİ HAYATINDA GEÇMİŞE YOLCULUK

Atanur ÇELİK

Türkiye'nin ilk denenmiş ittifak modeli

42 yıl önce bu günlerde 20 Ekim 1991 seçimlerine az günler kalmıştı. Büyük zorluklarla kurulan RP-MÇP-IDP ittifakı meydanlarda büyük mitingler düzenliyor, on binler bu mitinglere katılıyordu.

Rahmetli liderler, Prof. Dr. Necmettin Erbakan, Başbuğ Alparslan Türkeş ve Bilge lider Aykut Edibali mitinglere birlikte katılıyordu, ancak Erbakan gideceği yere özel uçak ile giderken, Başbuğ Türkeş ve Bilge Lider Edibali karayolu ile gidecekleri yerlere ulaşıyorlardı. Yani İttifakın büyük ortağı Refah Partisi Liderleri için uçak kiralamaşlar ancak bu uçağa ne sayın Türkeş, ne de sayın Edibali alınmıyordu.

Neticede büyük zorluklarla oluşan bu ittifak % 17,9 oy alarak 20 Ekim 1991 seçimlerinde 40 Milletvekili Refah Partisi, 19 Milletvekili Milliyetçi Çalışma Partisi, 3 milletvekili de İslahatçı Demokrasi Partisi olmak üzere toplam 62 milletvekilliği kazanmışlardı.

Seçim sonucu meclisin ilk Refah Partisi grup toplantısında RP liler kendi başlarına grup başkanları seçimlerini yapmaya kalkmışlar ve ilk çatlak o zaman ortaya çıkarak Sayın Türkeş başkanlığında ki 19 MÇP milletvekili bu durumu protesto ederek ittifaktan ayrılıyorlardı. Araya giren IDP lideri Sayın Edibali de bu ayrılığı engelleyemiyor ve ittifaktan ilk ayrılık bu şekilde yaşıyordu.

Daha sonra rahmetli Bilge lider Edibali tarafından hazırlanan yeni bir ittifak protokolü imzaya açılıyor, Başbuğ Türkeş ve Edibali tarafından imzalanan bu protokolde Erbakan'ın imza yeri boş kalıyordu.

Yeni bir projenin düğmesine basıldı

Netice de Refah Partililerin vurdumduymazlıkları sonucu İslahatçı Demokrasi Partili 3 Milletvekili de Refah Partisinden ayrılarak Birlik ve Barış Partisini kurarak kendi partileri olan İslahatçı Demokrasi Partisine geri dönme hazırlıklarına başlamışlardı ki; zamanın Cumhurbaşkanı olan Özal bir havuz projesi ile aktif siyasete geri dönme hazırlığı içinde olduğunu açıklamıştı. Bu projenin hayata geçmesi için de Milliyetçi Çalışma Partisinden Muhsin Yazıcıoğlu liderliğinde 8 milletvekili MÇP den, Birlik ve Barış Partisinden de Recep Kırış istifa ettirilerek yeni projenin düğmesine basılmış oluyordu.

İşte Türk siyasi hayatında ki kırılma o günlere başlamış 1995 seçimlerine kadar bu proje üzerine çalışmalar devam etmişti. Nitekim 1995 seçim çalışmalarında Refah Partisi ve Sayın Erbakan DYP-SHP hükümetini hedef alan seçim stratejisi ile Miting meydanlarında Varan 1, Varan 2 gibi dört büyük dosya ile Miting meydanlarında büyük kalabalıklar topluyordu. Ancak yapılan seçimlerde RP birinci parti DYP de üçüncü parti olarak meclise girmişlerdi. Aslında beklenen koalisyon RP-MHP koalisyonu iken Rahmetli Türkeş Halkımız Refah Partisini nadasa bıraktı diyerek koalisyona katılmamış ve neticede RP-DYP koalisyon hükümeti kurulmuştu.

Miting meydanlarında açıklanan DYP-SHP koalisyon hükümetinin yolsuzluk dosyaları rafa kaldırılmış ve RP-DYP koalisyonu kurulmuştu. İşte Türk siyasi hayatında siyasal İslamcılarının sayesinde ikinci kırılma noktası da bu koalisyonun kurulması olmuştu. Ancak bu koalisyon fazla uzun süreli olmamış 11 aylık bir Erbakan'ın başbakanlık yaptığı dönem yaşanmıştı.

28 Şubat darbesinin ağır faturası

Netice de 28 Şubat post-modern darbeye ne yazık ki siyasal İslamcıların geleceği öngörememeleri sonucunda gelmiş, İslami kesimin büyük acılar yaşadığı bir dönem de böylece yaşanmıştı. Refah Partisi, Lideri Erbakan ve kadroları ne yazık ki bu büyük imkanı heba etmiş ve ülke siyasetinin bu günlere gelmesinde büyük katkıları olmuştu.

Yani 1991 ittifakı ile önü açılan Refah Partisi bu imkânın kıymetini bilememiş ve muhafazakar tabanın bütün umutlarını yerle bir etmişti. İşte Türk siyasi hayatı üzerinde yazılan senaryolardan birincisi başarı ile tamamlanmış sırada ikinci senaryo olan Milliyetçilerin iktidarının sağlanacağı bir seçim dönemi hazırlıkları başlamıştı.

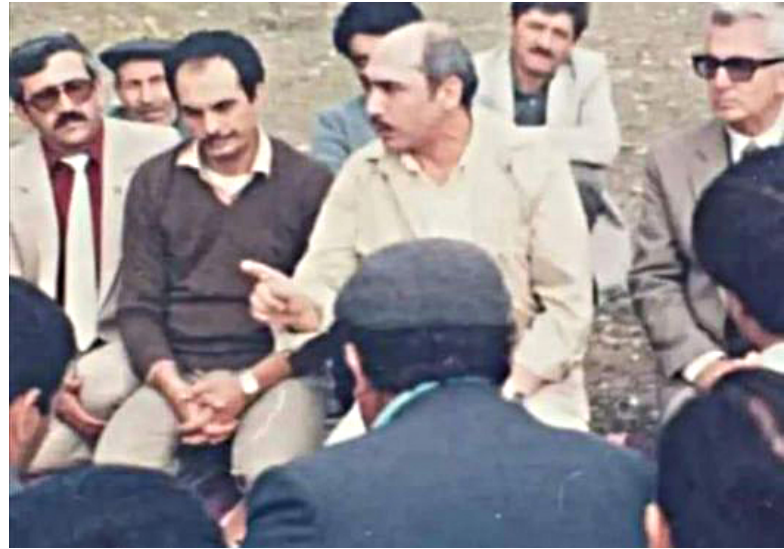
Nitekim 1999 erken seçimleri gündeme gelmiş DSP ve lideri Ecevit'in elini güçlendirecek bir proje olan bebek katili Öcalan, Amerika'nın da desteği ile Kenya'da yakalanarak ülkeye getirilmişti. İşte bu proje ile seçimlere giren DSP 3. Parti olmasına rağmen hükümet kurmakla görevlendirilmiş ve yanına da Devlet Bahçeli liderliğinde ki Milliyetçi Hareket Partisi eklenmiş ANASOL-M koalisyon iktidarı kurulmuştu. Ne yazık ki bu iktidarında ömrü kısa olmuş ekonomik ve sosyal problemlerin artması sonucu MHP lideri 2002 yılı ortalarında erken seçim açıklamasını yaparak koalisyona son vermişti.

Yani netice de hem siyasal İslamcı kesim, hem de milliyetçi kesim başarısız kılınarak ülkede, ABD ve Avrupa ile uyum içerisinde çalışacak yeni bir merkez sağ partinin kurulma çalışmalarına başlanmış ve Recep Tayyip Erdoğan ve bir takım arkadaşının Fazilet Partisinden ayrılarak Adalet ve Kalkınma Partisinin kuruluşu gerçekleştirilmiştir.

Demokratik siyasetin asgari şartları

Sonuç olarak son söz; 1991 İttifakı ile Türkiye Büyük Millet Meclisine girmesi hayal bile edilemeyen Refah Partisi, Milliyetçi Çalışma Partisi ve İslahatçı Demokrasi Partisi meclise girmiş ve bu üç partiden ikisi koalisyonla da olsa iktidar ile tanışmışlar, devletin bütün imkânları ellerinde olmasına rağmen ne yazık ki her iki siyasi parti de başarısız olarak siyasi hayatlarına devam ederken, bu ittifaktan en büyük zararı İslahatçı Demokrasi Partisi ve kadroları zarar görmüştür.

Ancak bir gerçek var ki Bilge Lider Rahmetli Aykut Edibali ve arkadaşları hiçbir zaman doğru bildikleri, hak bildikleri fikir ve düşüncelerinden taviz vermeden bu günde aynı çizgilerinde yollarına devam ediyorlar. Çünkü onların davası, mücadelesi kuru bir iktidarda kalma mücadelesi değil, bir medeniyet inşa etme mücadelesi idi. Türkiye'nin ekonomik, siyasi, kültürel, politik sorunları asla bir iktidar mücadelesi verilerek çözülemez. (1)

Demokratik siyaset, asgari düzeyde hukuk devletinin var olduğu bir ülkede uygulanabilir. Diktatörlüklerin ve düşman işgali altında bulunan ülkelerde demokratik siyaset ne yazık ki mümkün değildir. Silahlı mücadele, ancak darbe, ayaklanma ve iç savaş ortamlarında, askeri diktatörlükleri etkisiz kılma, işgale uğramış ülkelerde düşmana karşı vatani koruma, işgalci güçleri kovma ve demokratik ortama geçme hedefine yönelik olarak başvurulabilecek mücadele yöntemidir. (2)

Ayrıca dünya tarihinin bildirdiği inkılâpçıların tümü davalarını anlatmak ve örgütlenmek için demokratik ortamın oluşmasını isterler. Büyük davamızın ortak hedefinin gerçekleşmesinin, millet düşmanları karşısında ve millî hayatın korunması, iklimimizdeki zulmün ve akan kanın durması, kaybedilen vatan topraklarının anavatana dâhil olmasını sağlayacak Muhteşem Türkiye Ülküsü'nü hayata geçirebilecek yegâne güç olan Millî İktidar'ın tesis edilmesini sağlamak için millî güçlerin birleştirilmesi kaçınılmaz bir gerekliliktir.(3)

Onun için "MUHTEŞEM TÜRKİYE" diyoruz. Muhteşem Türkiye'de ifade edilen ilkeler Türk Milletinin, İslam dünyasının önünü açacak

ÇUVALDIZ

Ahmet ÇUVALDIZ

Evveet değerli okurlar, yazarınız Ahmet Çuvaldız yeni bir dergide yine kaşınızda. Evvet, yeniden yapılandırma çalışmalarını sonrası Uyanış adıyla ve elektronik ortamda yayınlamaya başlayan derginizde bir sayı gecikmeyle de olsa sizlerle beraberim. Önceki sayıda nerede miydim? Yeniden yapılandırma çalışmaları biraz uzayınca haliyle benim çuvaldız da biraz paslandı. Çuvaldızımı paslı paslı batırıp birilerinin tetanoz olmasına neden olmayayım diye parlatmakla meşguldüm o aralar. Yani, artık parlak bir Çuvaldız okuyacaksınız. Eee, ne daha duruyorsunuz, takın güneş gözlüklerini ve başlayın okumaya...

Savunma Sanayi

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sonrası ABD başta olmak üzere batının uyguladığı ambargolar nedeniyle "Kendi uçağını kendin yap" sloganıyla milli savunma sanayini kurma çalışmaları, adım adım ilerleyip çok şükür ki bugün zirvelerde. Artık savunma sanayinin her alanında ordumuzun ihtiyacı olan her türlü silahı, aracı ve gereci, kendimiz tasarlıyor, kendimiz üretiyoruz.

Savunma sanayinde öyle bir noktaya geldik ki yakın bir geçmişte hemen her savunma sanayi ürünü yanında teknoloji de ithal ederken bugün birçok savunma sanayi ürünü yanında teknoloji bile ihraç etmeye başladık, çok şükür...

Peki, savunma sanayine bu kadar önem vermek, her şeyi yerli olarak üretmek gerekli mi? Savunma sanayine aktarılan kaynaklar, eğitime, sağlığa, kültüre aktarılmalı mı? Bu sorulara biz değil, Kanuni Sultan Süleyman Han cevap versin isterseniz. Üç kıta, yedi denize hükmeden O cihan padişahı "İstiyorsan sulh-u salah hazır ol cenge" diyerek güçlü bir orduya, güçlü bir ordu için de savunma sanayinin gerekliliğine işaret etmiş, asırlar öncesinden.

Sadece biz mi savunma sanayine önem veriyoruz? Yo, diğer ülkeler de çok önem veriliyor ve milyarlarca dolar kaynak ayırıyorlar. Peki, her ne kadar müttefik olsak da birçok ülke bizim kuyumuzu kızmakla meşgulken, bizim ise onlara yönelik kötü bir niyetimiz yokken niçin diğer ülkeler savunma sanayine milyarlar aktarıp, silahlanıp duruyor? Aralarında bizim bilmediğimiz bir düşmanlık mı var?

Elbette ki her ülke topraklarını korumak için savunma sanayini geliştirecek, ordusunu güçlendirecektir. Yıllar önce iki kutuplu olan, Sovyetlerin dağılması sonrası tek kutuplu hale gelen Dünya, Rusya'nın bastırması sonucu tekrar iki kutupluluğa, hatta Çin nedeniyle de neredeyse üç kutupluluğa doğru yol alıyor.

Değerli okurlar, diğer ülkelerin, özellikle de ABD'nin savunma sanayini geliştirmesi görüldüğü gibi savunma amaçlı değil. Evet, değil! Her ne kadar Rusya ve Çin yeni güç odakları olmaya çalışıyorsa da Amerika tek başına dünyanın patronu olarak devam etmek ve başta İslam ülkeleri olmak üzere ülkeleri boyunduruğu altına almak istiyor.

Bunu hemen herkes biliyor çok sayın Çuvaldız, nereye gel-

mek istiyorsunuz diye siz sorulmadan ben oraya gelyim. Türkiye, hem kendi hem Türk ve İslam Dünyası hem de mazlum milletlerin güvenliği için çok güçlü bir orduya, bugünkünden daha ileri düzeyde bir savunma sanayine sahip olmak zorundadır. Peki, bunlar yeter mi? Asla yetmez! Zira, bir ülkenin gücü, sadece savunma sanayi değildir. Sanayisi de güçlü olmak zorundadır.

Peki, bizim savunma sanayi dışındaki sanayimiz güçlü mü? Sanayi yatırımları yüksek katma değer oluşturan sektörlerde yoğunlaşmış mı? Teknoloji tabanlı yüksek mi? Bu soruların tek bir cevabı var: O da maalesef hayır! Çağın ötesini gören bir vizyon ve misyona dayalı olarak Ar-Ge ve yenilikçilik yoluyla sanayimizi ileri teknoloji tabanlı hale getirilmedikçe, sanayi yatırımları yüksek katma değerli alanlara yönlendirilmedikçe, teşvikler ve destekler bu amaca yönelik olarak verilmedikçe, sadece savunma sanayi ile Amerika başta olmak üzere diğer ülkelerin emperyal amaçları karşısında durulamaz.

Buyurun Gelin, Yapalım Bana Bir Banayasa

Yürürlükte bir anayasamız var, bu iktidar tarafından defalarca değiştirilen. Anayasanın açık hükmüne karşın erken seçim kararı alan ve hazinenin tam takır kalması pahasına bol kese dağıtılan seçim rüşvetleri sayesinde seçimlerde üten taraf olan Reis, bu kırk yamalı anayasa bize yakışmıyor, hem darbe ürünü bir mahluk, gelin bir sivil anayasa yapalım diyor.

Anayasanın bir darbe sonrası hazırlanması mı, yoksa ihtiyaçları karşılamaması mı bir sorun? Darbe ürünü de olsa tam kırk bir yıldır ihtiyaçları karşılayan bu anayasa şimdi nasıl oldu da ihtiyaçları karşılayamaz oldu? Ve bu ihtiyaç, vatandaşların mı, yoksa birilerinin mi ihtiyacı?

Anayasalar, devlet idaresinin temel ve sınır taşlarıdır. Anayasanın hukukiliği kadar, uygulayanların da hukuk sınırları içerisinde kalması, anayasaların beklenen işlevi yerine getirmesinin olmazsa olmaz şartlarıdır. Hukuki olmayan bir anayasa ile beklenen elde edilemeyeceği gibi, başta cumhurbaşkanı olmak üzere, her seviyedeki devlet erkanının hukuka aykırı tasarrufları nedeniyle mükemmel bir anayasa bile işe yaramayabilir.

Siz "Anayasayı bir kere ihlal etmekle bir şey olmaz!" gibi ucube bir düşünceyi fiiliyata geçirerek gayri ahlaki ve gayri hukuki bir yolu açıp, anayasaya aykırı işlerle anayasayı çiğneyerek gelenlere böylesine tehlikeli bir yol açarsanız, sonradan gelenler de sizin izinizden gider anayasayı paspas çevir. Anayasanın yetersizliğinden önce hükümlerine ve hukuka ne kadar uyduğumuza bakmalı değil miyiz?

Beğenmediğiniz bu anayasanın 102 inci maddesi bir kişi üçüncü defa aday olmaz derken, siz adeta bu hüküm beni bağlamaz dercesine aday oldunuz ve seçim tarihini sadece bir ay öne çekerek ülkeyi seçimlere götürdünüz. Eee, madem anayasa sizi bağlamıyor, yenisine ne gerek var, eskisiyle kafanıza göre idareye devam edin...

Hazırlanacak yeni anayasa ile bir kişinin ikiden fazla aday olmasının yolu açılmaz, ya da cumhurbaşkanlarına mevcutlara ilave başka konularda da dokunulmazlıklar getirilmezse birileri gelir bu hukuksuzlukların hesabını sorar. En iyisi mi ben bir anayasa yaptırıp, kendimi iyice emniyete alayım mı diyorsunuz? Bu size uysa da bize uymaz, bilirsiniz...

KARABAĞ KIBRIS OLMASIN!

Mustafa GÖKTEKİN

İkisinin kaderi bir birine ne kadar da çok benziyor. Görünen o ki; Karabağ'da yeni bir Kıbrıs'ımız oldu? Çözmek için ne kadar mücadele edeceğiz onu ancak Allah bilir. Şu iyice bilinmelidir ki Ermeniler gündüz külahlı gece silahlı olacaktır. Bizim güneydoğumuzda olduğu gibi...

İkiz kardeşler

Karabağ ve Kıbrıs iki kardeş, ikisi de Türk ve ikisi de içinde farklı etnik kimlikleri de barındıran Türk yurtları. İkisinin kaderi bir birine ne kadar da çok benziyor. Kıbrıs yüzyılın başından beri İngiliz sömürgeci ve içinde İngiliz yok denecek kadar az; buna olmasına rağmen topraklarının hatırı sayılır kısmı 1974 harekâtımıza rağmen İngiliz hâkimiyetinde ve büyük bir kısmı Rumlara peşkeş çekilmiş durumda! Karabağ Azerbaycan'ın özü olduğu halde yine yüzyılı aşkın bir zamandır Rus ve Batı himayesindeki Ermeni zulmü altında! İkisi de esarete, ikisi de soykırımı uğramış, hem de anavatanlarına rağmen emperyalist güçlerin oyuncağı halinde!

Herkes bilir ki 2.Abdülhamit Han tarafından – Olayı o günün şartlarında değerlendirmek gerekir.- İngilizlere -sözüm ona- kiralanmış ve sonrasında İngilizler tarafından ilhak edilmiş! İçindeki Türk-Müslüman varlığı sahipsiz bırakılmış! Kıbrıslı Türkler, İngiliz-Rum-Yunanlılar tarafından dışlanmış, katledilmiş ve tehciye maruz bırakılmış! Türklerin çoğu Rodos, Girit

adası benzerleri gibi topraklarını terk etmek zorunda kalmışlar. Kalanlarda esir muamelesi görmüş ve ezilmiş.

Türk yurdundan sürgünler veya kaçkınlar

“İki vatan parçasının kaderi bu kadar mı benzer” demeyin! Dahası var. Karabağ da Hocalı katliamı yetmezmiş gibi bölgede Türkler buldukları yerlerden sürgün edilmişler. Tıpkı Revan(Erivan) gibi, bu gün Revan (Erivan) Ermenistan'ın başkenti eskinin kadim Türk yurdu. Bugün orada bir tek Türk bulabilir misiniz? Hiç sanmam, diplomatların haricinde zor. Örneğin Selanik gibi; bu gün Karabağ'ın uluslar arası sahada Türk toprağı olarak kabul edildiği halde, Karabağlılar Azerbaycan'ın içine dağılmış durumda, kendi vatandaşları tarafından bile “Kaçkınlar” diye tarif ediliyor. Düşman boş durmuyor ve yapacağını yapıyor. Tıpkı Filistinlilerin büyük bir kısmını Gazze şeridine hapsettiği gibi! Gazze şeridinde yaşayanların büyük çoğunluğu da Filistin'in değişik yerlerinden Gazze'ye sürgün edilenlerden oluşuyor. Gazze'de kime sorsanız Filistin'in başka bir yerinin adını verir. Politika aynı sür ve temizle...

Bir tokatta yıkabileceksen...

Kıbrıs barış harekâtı! O günleri yaşayanlar ve okuyanlar bilir ki, iki aşamada yapılmıştır. Karabağ harekâtı kaç aşamada yapıldı? İki aşamada değil mi? Niye tek seferde çözüp bitiremedik? Her iki toprak parçamızda muhatabımız sadece bizimle birlikte oturanlar mı? Elbette hayır? Biz sorunlarımızı neden çözemiyoruz? Bir tokatta yıkabileceğimiz hasımlarımızın arkasında onları koruyan, silah veren ve himaye edenler var. Siz sorunu çözeceğiniz zaman birileri taşlarınıza dağıtıp, oyunu bozuyor. Peki, biz ders alıyor muyuz? Ona da asla diyoruz! İşte onun için tarih tekrür ediyor.

Geçtiğimiz 2020 yılında biz Kabağı kurtarmamış mıydık(!) Devlet adamlarının o günkü beyanlarına göre Karabağ kurtulmuştu! Hatta Ermeniler terk ettikleri, bıraktıkları yerleri yakmışlar taş üstünde taş bırakmamışlardı. Peki, Hankendi de yeniden seçim yapan Ermeniler için o gün tedbir almamış mıydık? Bu gün seçim yapanlar savaş sırasında nerede idi? Demek ki, beyanlar eksikti ve açıklamalar sadece tribünlere yapılmıştı! Demek ki olayları kendi kendimize her zaman ki gibi abartmıştık. Gerçekleri saklamıştık? Peki, ikinci Karabağ harekâtı ne kadar sürdü? Bir gün! Bir günde neyi halettiniz? Neyi hal ettik de harekât durdu? Biz bu filmi görmüştük. Hem de elli yıldır sorun olarak yaşadığımız ve bir türlü çözemediğimiz Kıbrıs'ta 1974 yılından bu yana görüyoruz.

Politikalar Milli Olmalıdır

Birilerinin talimatı ve dayatması ile politikalarınızı belirlerseniz sonuç değişmez. Matematikte iki kere iki dört eder; kural budur. Eğer tarihten ders alarak milli politikaları hayata geçiremez ve pansuman politikaları, derin yaraların üzerine yaparsanız, hem yaranız derinleşir hem de tedavi edemezsiniz. Paşinyan ne diyor? **“40 bin aileyi misafir edecek tedbir aldık.”** Gönderin gitsinler. 2020 de boşalttıkları yerleri yakarak, yıkarak bir tek hane bırakmadan gidenler demek ki nereye gitmişler? Sizse bütün ihanetlere rağmen onların iâşe ihtiyaçları için yardıma koşun(!) Türkiye Kıbrıs'tan ders almadı mı ki; Azerbaycan yönetimine gerekli ikazı yapmıyor?

Karabağ yeni bir Kıbrıs mı?

Görünen o ki; yeni bir Kıbrıs'ımız oldu? Onun için de; kim bilir kaç yıl çözmek için mücadele edeceğiz orasını Allah(CC) bilir. Beyler; söz dinleyin Türkiye

ve Azerbaycan birlikte Karabağ ile ilgili bütün gerekli tedbirleri almalı ve Karabağ'ı Ermeni unsurlardan tamamen temizlenmelidir. En azından asgari sayıya indirilmelidir. Azerbaycan Türkü'nün Karabağ'da Ermenilerden meydana gelen yeni bir Rum ve PKK benzeri baş belası ortakları olmasın.

Gece silahlı gündüz külahlı!

Azerbaycan bütün tepkilere rağmen gerekli tedbirleri kararlılıkla almalıdır. İradesini ortaya koyarak geri adım atmamalıdır. Mesele sorunu kökten çözmektir. Geçici tedbirler asla kalıcı çözüm olamaz. Ancak sorunu çözümsüz hale getirir, yaranızı derinleştirirsiniz. Gelecek için daha büyük sorunların habercisi olur. Görünen o ki; Karabağ'da halen tam ve emin bir temizlik yapılmamış; geçici ateşkes sağlanmıştır. Ermenilerin silahlarını tamamen teslim ettiğine ve edeceğine; militanların bölgeyi boşatacağına yani Ermenilere kim inanır? Böyle bir şeyi Ermenilerce kendiliğinden olması mümkün mü? Şu iyice bilinmelidir ki Ermeniler gündüz külahlı gece silahlı olacaktır. Bizim güneydoğumuzda olduğu gibi...

Dün uyardık bugünde

Sonradan vah etmenin anlamı yoktur. Vebali de elbette hem bize hem de Türk Milletine ağır olur. Dün Millet Partililer “Türkiye'nin Kıbrıs Politikası ne olmalıdır?” diyerek Kıbrıs politikasının ne olduğunu gösterdiler. Ancak hayata geçirilmeyen önerdiğimiz çözümlerimizin, uyulmayan görüşlerimizin cezasını millet çekerken; gelinen nokta bizim gösterdiğimiz noktadır. O çözümü gösterenler bugünde “Azerbaycan'ın ve Türkiye'nin Karabağ Politikası ne olmalıdır?” diyerek yapılması gerekeni hatırlatıyor. O kadar.

ÇATAL YÜREKLİ, BÜYÜK ADAM; MUHARREM MUTLU!

Mehmet GÖKTEKİN

Bir MUTLU adam göçtü bu dünyadan. Sessizce vuslat vakti deyip gurbet ellerde emanetini sahibine teslim edip hakka yürüdü. Yüreğimiz yandı. Hüzünlendik

gözlerimizden iki damla yaş aktı.

Muharrem Mutlu davasına olan sadakati, inancı, imanı, cesareti ve mütevazılığı ile örnek bir mücadeleci ve samimi bir Millet Partili idi... Uzun yıllar öğretmenlik yaptı. Öğretmenlik yaptığı yıllarda da siyasi kimliğini ve duruşunu kimseden saklamadan yüreklilikle ifade edip, **“Rızık veren Allah!”** diyebilecek cesur ve yürekli bir dava adamı olarak hafızalarımızda yer etti. Birilerinin arka kapıdan dolaştığı günlerde, o her yere ve her riske ön kapıdan girecek kadar çatal yürekli yiğit birisi idi. Emekli olduktan kısa bir süre sonra Millet Partisi Kütahya İl Başkanlığına soyundu. O görevi de iki dönem hakkıyla yerine getirdi. Sonraki dönemde bir başka kahraman kardeşine başı dik bir şekilde il Başkanlığı görevini devretti. Hiç yüksünmeden, kendisine uygun görülen il başkan yardımcılığı görevini de üstlendi. Son seçimlerde de milletvekili adayı olarak diğer Kütahyalı kahramanlar ile beraber ilçe, ilçe, köy köy, pazar pazar, sokak sokak dolaştı. Bayrak salladı, broşür dağıttı. Her günün sonunda yorgunluk çayı içerken kardeşleri ile soyadı gibi MUTLU oldu.

Anlıyoruz ki son arzusu özlem duyduğu evlatları ile buluşmakmış. Bu buluşmaya, heyecana kalbi dayanmadı. Şimdi o fani dünyadaki görevlerini tamamladı. Belki hayali **“Olmasın son günümde çelengim top arabam, Alsın götürsün beni inanmış dört adam”** diyenlerden olmaktı. Her daim son saltanatına hazır ve nazırdı.

Cahit Sıtkı Tarancı nasıl tarif ediyor son saltanatı? **“Ayva sarı nar kırmızı sonbahar! Her yıl biraz daha benimsediğim. Ne dönüp duruyor havada kuşlar? Nerden çıktı bu cenaze? ölen kim? Bu kaçınıcı bahçe gördüm tarumar? Neylersin ölüm herkesin başında. Uyudun uyanamadın olacak. Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında? Bir namazlık saltanatın olacak, Taht misali o musalla taşında.”**

Onu sevenleri omuzlar üstünde, gözyaşları ile Yahya Kemal’in **“Sessiz gemi”** şiirindeki, **“Artık demir almak günü gelmişse zamandan. Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan. Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol; Sallanmaz o kalkışta ne mendil, ne de bir kol. Rihtımda kalanlar bu seyahatten elemli, Günlerce siyah ufka bakar gözleri nemli, Biçare gönüller! Ne giden son gemidir bu!** Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu. **Dünyada sevilmiş ve seven nafi bekler;** Bilmez ki giden sevgililer dönmeyecekler. **Birçok gidenin her biri memnun ki yerinden,** Birçok seneler geçti; dönen yok seferinden” mısralarıyla uğurladılar.

Bizden selam götür tüm şehitlerimize! **Musa Akın’a, Zeki Yılmaz’a,** ismini bilemediklerimize Oradaki dostlara ve **Bilge Lider Edibali’ye...** Onlara de ki, **“Emanetiniz emin ellerde!”**

Sevgili kardeşim **“hesabın kolay, makamın cennet olsun”** insallah!

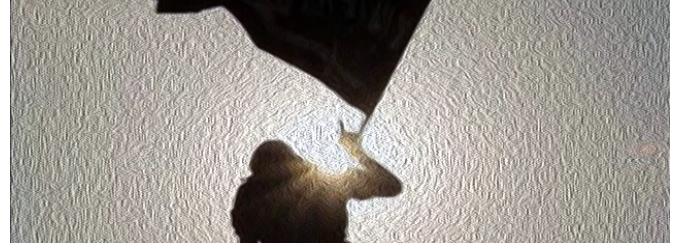
MUHTEŞEM BİR DAVA ADAMI...

Ali Osman TÜRKMEN

Bedir(624) ve Uhud(625) savaşları

Bedir savaşında(M.S. 624) İslam Sancağı Musab Bin Umeyr'in elindeydi. "Resulullah'ın bayraktarı" olarak ün yapmıştı. Müslümanlar büyük bir zafer kazandı. Uhut Savaşında Müşrik ordusu 3000 bin, Müslümanlar ise 1000 kişi idiler. Yolda, münafıkların reisi Abdullah b. Übey b. Selül 300 kadar adamıyla ordudan ayrılıp şehre geri döndü.700 arkadaşı ile Uhud dağı eteklerine gelen Resulullah, Müslümanların en büyük sancağını Mus'ab b. Umeyr'e teslim etti. Arka tarafı emniyete almak için Ayneyn tepesine Abdullah b. Cübeyr komutasında elli okçu yerleştirdi ve onlara, savaşın seyrine bakmaksızın, kendisinden bir emir gelmedikçe yerlerinden ayrılmamalarını emretti. İki ordu (23 Mart 625) günü Uhut Dağı eteklerinde karşı karşıya geldi. Müslümanlar başlangıçta Kureyşlileri püskürtüp geri çekilmeye mecbur bıraktılar. Düşmanın bozulup kaçmaya başladığını gören okçular, yerlerinden ayrılarak ganimet peşine düştüler. Kureyş komutanı Hâlid b. Velîd, Müslüman okçuların yerlerinden ayrıldığını görünce, savaşın kaderini değiştirecek bir hamle ile yerinde kalan birkaç okçuyu şehit ederek İslam ordusuna arkadan saldırdı. Bu hamlenin ardından savaşın seyri bir anda değişti. Rasulallah, miğferinin halkaları iki şakağına battığı için yüzünden yaralandı, alt dudağı kanadı ve dişi kırıldı. Ayrıca Resulullah'ın öldürüldüğüne dair yayılan yalan haberin etkisiyle çatışmalar yavaşladı. Müşrikler karışıklık ve korkunun Müslüman saflarını parçaladığını görünce, yakalamak için Resulullah'ın etrafında toplanırlar. Musab b. Umeyr bu korkunç tehlikeyi sezer. Sancağı yukarı kaldırarak, arslan kükremesi gibi bir tekbir getirir. Hücum edip müşriklerin üzerlerine atılır. Bütün gayesi, Kureyşlilerin dikkatini üzerine çekmek, onları Resulullah'tan uzaklaştırmaktı. Musab Peygamber Efendimize çok benzerdi. Musab'ın son anlarını olayın bizzat şahidi olan sahabi şöyle anlatıyor: 'Musab İbn-i Umeyr, Uhud günü, sancağı aldı. Müslümanlar saldırıya geçince, Musab bulunduğu

yerden ayrılmadı. İbn-i Kumey'e atlı olarak geldi ve Musab'ın sağ eline vurup onu kopardı. Sancağı sol eliyle tutup üzerine eğildi. Düşman bu defa sol eline vurup onu da kopardı. Musab sancağın üzerine kapanıp pazılarıyla onu bağrına bastı. Düşman bu defa mızrakla saldırıp Musab'a mızrağı sapladı ve mızrak kırıldı. Musab yere düştü ve sancak da düştü...'

Uhud savaşında günün sonlarına doğru, Hz. Peygamber Musab'ı elinde sancakla gördü ve "ileriye git ey Mus'ab!" diye emretti. Fakat o kişi geri dönerek "Ben Musab değilim" deyince Hz. Peygamber onun Musab kılığında savaşan Allah'ın meleklerinden biri olduğunu anladı.

Müslümanlar Uhud dağının eteklerine çekilerek Hz. Peygamber'in; müşrikler ise Ebû Süfyân'ın etrafında toplandılar. İki ordu birbirinden ayrıldı ve savaş sona erdi. Daha sonra Müslümanlar Peygamberimizin emri ile Müşrik ordularını takip etmişlerdir. Hz. Peygambere itaat etmemenin sonucu Müslümanlar Uhut Savaşında Hz. Hamza başta olmak üzere 70 şehit vermişlerdir.

Hz. Musab şehit edildiğinde kırk yaşlarında idi. Bir zamanlar zenginlik ve refah içinde yaşayan bu değerli insanı kefenleyecek bir örtü dahi bulunamamıştı. Hz. Peygamber, yanına geldiğinde Musab b. Umeyr eski bir hırkanın içinde saçları dağılmış, vücudu ise kılıç ve mızrak

darbeleriyle parçalanmış bir durumda yatıyordu. Hz. Peygamber üzüntülü bir halde şunları söyledi:"Seni Mekke'de gördüğümde, senden daha güzel giyinen, senden daha yakışıklı kimse yoktu." Görgü tanıkları anlatıyor: "O Uhud günü şehit olmuştu da, kendisini saracak bir kefen dahi bulamamıştık. Yalnız şehidin bir kaftanını bulmuş ve bu aziz şehidi ona sarmaya çalışmıştık. Ancak başını örterken ayakları açılıyor, ayaklarını kapatırken de başı açığa çıkıyordu. Bu durum karşısında Hz. Peygamber bize şehidin başını örtmemizi ve ayaklarının üstüne de izhîr denilen kokulu ottan koymamızı emretti"

"Biz, tarafımızı net bir şekilde ortaya koymalıyız. Biz, birlikten yanayız. Biz, Hak'tan yanayız. Biz, tarafsız değiliz! Biz Türk Milleti'nin tarafındayız. Bu Milletin istikameti de bellidir, lideri de... Bizim liderimiz Ahmed-i Mahmud-u Muhammed Mustafa'dır. Biz, hak davasına hizmet etmek için o geçici dünya makamlarına talibiz."

Musab bin Umeyr'in hatırlattıkları

Muasab Bin Umeyr'in hayatı, Hz. Peygamberin onu bulması, bizzat eğitmesi, ona verdiği, değer, kıymet, onu çok yakından tanıması, yeteneklerini tespit etmesi, görev vermesi, sarsılmaz bir iman ile donatması bana Mücadele Birliği günlerimi hatırlattı... Yıl 1972... 18-19 yaşlarındayım. Lisedeyim. Mücadelecilerle tanıştım. Mücadeleciler haftalık Yeniden Milli Mücadele dergisini çıkarıyor. O günlerdeki fiyatı yanılmıyorsam 150 kuruş... Otobüslerde öğrenci paso parasının 20-25 kuruş olduğu yıllar. Dergiyi her hafta alıyor didik, didik yazıların altını çize çize okuyoruz. Haftada bir gün veya iki çok disiplinli eğitim toplantılarına katılıyoruz. 1.5, 2 saat sürüyordu. Hiç duymadığım bilmediğim ilmi, milli, ahlaki, tarihi, dini, kültürel ve edebi bilgiler öğreniyoruz. Hayatı, kâinatı izah eden ilmi bilgiler öğreniyoruz. 70 yıllarda milli adına bir iki kurum vardı... İçi boş bir Milli Eğitim Bakanlığı, Milli Takım bir de Şimdi yüzlerce çeşidi var olan Milli Piyango! Başka... Başka yok... O kadar! Adı Milli olan ama milli olma adına teneke gibi tıngır tıngır, içleri boş!

Bu günkü Millet Partililer 1967'lerden itibaren Milli Devlet, Milli Ekonomi, Milli Ordu, Milli Ahlak, Milli İktisat; Milli Hikâye, Milli Sanat, Milli Roman ve her alanda Türk Milletinin Değerler Sistemine uygun çalışmalar, eserler vs... vs...

Bilge Lider Rahmetli Edibali Türkiye ve dünyada eşine benzerine zor rastlanır kadrosunu **"Kimsenin yolu Resulün yolundan üstün olamaz"** dediği Allah Resulü Hz. Muhammed'in (SAV) yolunda yetiştirmiştir. Allah ondan razı olsun. Yakın gelecekte ülkemizin sorunlarını çözebilecek tek ekip Edibali'nin yetiştirdiği, gözü gibi her tehlikeden koruduğu onun öğrencileri, Millet Partililerdir... Allah Rahmet Eylesin. Mekanı cennet olsun!...

Rahmetli Bilge Lider Edibali diyor ki!

"Biz, tarafımızı net bir şekilde ortaya koymalıyız. Biz, birlikten yanayız. Biz, Hak'tan yanayız. Biz, tarafsız değiliz! Biz Türk Milleti'nin tarafındayız. Bu Milletin istikameti de bellidir, lideri de... Bizim liderimiz Ahmed-i Mahmud-u Muhammed Mustafa'dır. Biz, hak davasına hizmet etmek için o geçici dünya makamlarına talibiz. Rehberimiz de bellidir liderimiz de bellidir... Ben ancak Allah'ın bir kulu ve âcizane mütevazı bir ağabeyinizim. Ahmed-i Mahmud-u Muhammed Mustafa (S.A.V) efendimiz bize istişare etmeyi, doğru yolu emrediyor. Kimsenin yolu Resulün yolundan üstün olamaz. Hür ve Doğru istişare bize yol gösterecektir. Bu dünyanın hak için değişeceğine dair inanç, çaba, eylem her an bizimle beraber yaşamalı. İnanmış bir teşkilatçının bulunduğu ortamda davasını anlatmak, teşkilatına yeni insanları dâhil etmek için daima imkân vardır. İnanmış bir teşkilatçı davasını anlatmak için içinde yaşadığı çağın bütün iletişim vasıtalarını da doğru şekilde kullanmak zorundadır. Önemli olan en büyük etmen daha çok vakit ayırmak ve daha çok çaba sarf etmektir." (Aykut Edibali, Bayrak Dergisi, Başyazı, Sayı:1295)**"İnkılâp; ölüp de dirilmektir. Köhneyen adamdan, Yeni bir insan dikmektir. Ölümünden çıkan dirim, Topraktan fıskıran tohum gibi, Köhneyen adamdan yepyeni bir insan dikmektir." (İnkılâp-Aykut Edibali)**

Allah'a verdikleri sözü tutanlar

"Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir." (Ahzab:23)

Geleneklere ve Kur'an'a Göre KADER ANLAYIŞI

Adnan Faruk ŞAHİN

Kuran'da kader; ölçü, (fiziksel, kimyasal, biyolojik, sosyolojik kanunlar) ve takdir anlamında kullanılmıştır.

'dilediğim iman eder, dilediğim küfür eder.' değil,
"..**Dileyen iman etsin, dileyen küfretsin..**" Kehf 29

'İsteyip istememeniz önemsiz, fark etmez, ne yazdım-sa o' değil,
"..**Benden isteyin ki vereyim..**" Mümin 60

'Sizler benim yazdığım istikamet üzere bir yolda gitmek zorundasınız.' değil,
"**Şüphesiz ki bunlar birer öğüttür, artık dileyen rabbine bir yol tutar.**" İnsan 29

'Başınıza gelenlerin tamamı benim size yazdığım yüzündendir.' değil
"**Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizin yaptığınız (işler) yüzündendir. (Allah, hatalarınızın) Birçoğunu da affeder**" Şura 30

'Biz her insanın kaderini önceden belirledik, yazdık' değil,
"..**İnsan ancak çabasının sonucunu elde eder.**" Necm 39

'Ben değiştirmeden siz değişemezsiniz' değil,
"**...Bir toplum kendisindekini değiştirmedikçe Allah onlarda bulunanı değiştirmez..**" Rad 11

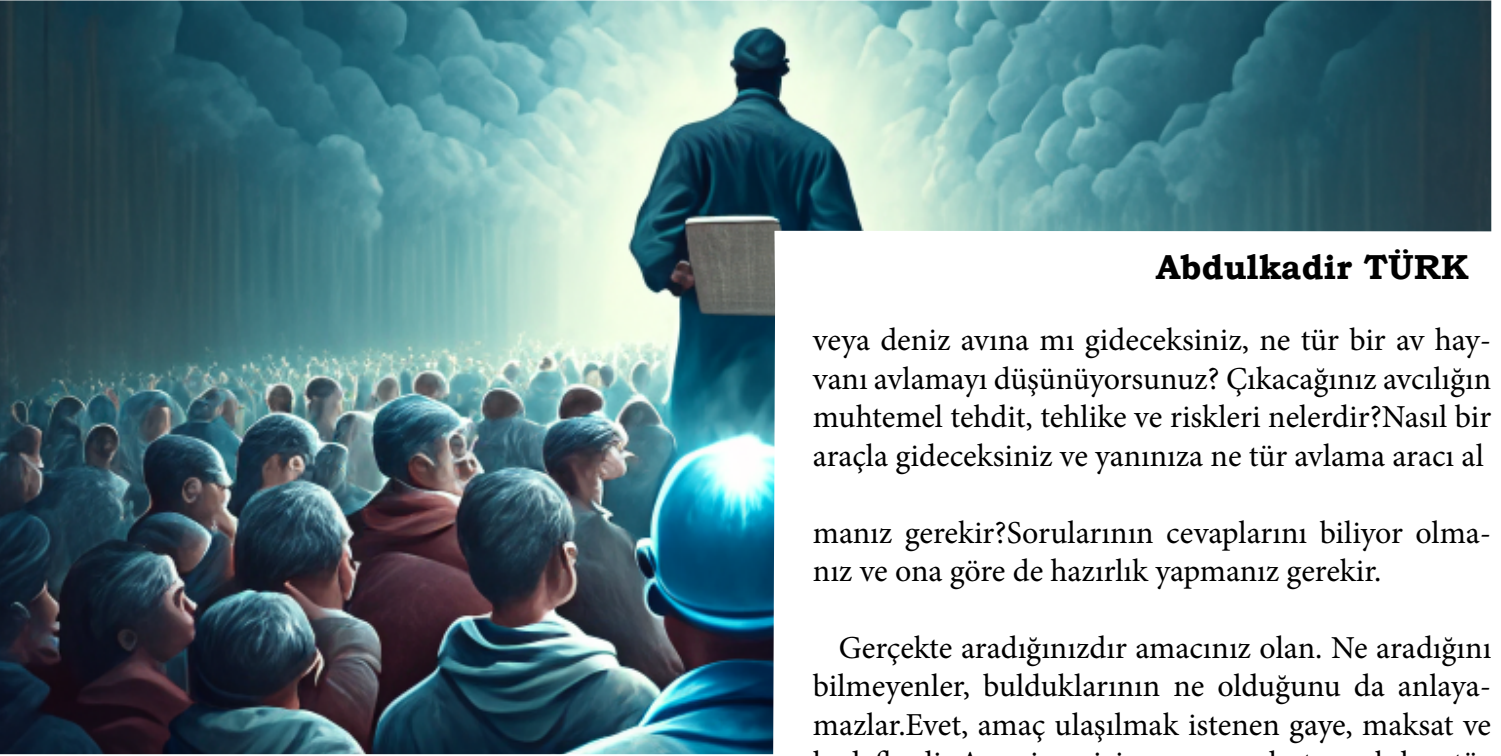
'Benim kendisine imanını ve salih ameli yazdıklarım kurtulmuştur.' değil,
"**İman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler. (Kurtulmuştur)**" Asr 3

'Ben kullarıma zulmü yazdım.' değil,
"**...onlara biz zulmetmedik; tersine onlar kendi kendilerine zulmettiler..**" Hud 101

'Hidayetiniz ve dalaletiniz, yazgınıza bağlıdır.' değil,
"**Kim hidayete ulaşırsa (kendi isteği ile), kendi lehine ulaşmış olur. Kim dalâlete saparsa (kendi isteği ile) kendi aleyhine sapmış olur..**" İsra 15

'Yeryüzünde istediğinizi yapın, her iyi ve kötü şey elinizdedir, başıboş dolaşın' değil,
"**İnsan, başıboş bırakılacağını ve dilediği gibi hareket edebileceğini mi sanır?**" Kıyamet 36
"**Sizi mutlaka sınayacağız ki içinizden cihad edenleri, sıkıntılara göğüs gerenleri ayıralım..**" Muhammed 31

AMAÇ CAHİLİ OLANLAR, ARAÇ CAHİLİ DE OLURLAR

Abdulkadir TÜRK

veya deniz avına mı gideceksiniz, ne tür bir av hayvanı avlamayı düşünüyorsunuz? Çıkacağınız avcılığın muhtemel tehdit, tehlike ve riskleri nelerdir? Nasıl bir araçla gideceksiniz ve yanınıza ne tür avlama aracı al

manız gerekir? Sorularının cevaplarını biliyor olmanız ve ona göre de hazırlık yapmanız gerekir.

Gerçekte aradığınızdır amacınız olan. Ne aradığını bilmeyenler, bulduklarının ne olduğunu da anlayamazlar. Evet, amaç ulaşmak istenen gaye, maksat ve hedeflerdir. Araç ise, sizi o amaca ulaştıracak her tür argüman, yol ve yöntemlerdir.

Her pratik, teoriye muhtaç

Her fikir, düşünce, nitelik, ilke, kural veya kavramlar; doğaları gereği ölüdürler. Ve bu imgeler, bir konunun teorik yanısıdır, yani nazari bilgilerdir. Ancak, onları fiili bir işleme işlevsel ve fonksiyonel hâle getirerek diriltir, pratize eder ve yaşamın bir parçası yaparsınız. Bu cümleden olarak, ilâhi sözler kitabı olan Kur'an bütünüyle bir faraziye değil, bir anlamda nazariye, yani bir teori kitabıdır.

Salt ve sadece okunmak için değil, okunup anlaşılсын diye gönderilen Kur'an, okunup doğru anlaşılmasıyla edinilen bilgilerin pratiğe aktarılması, hayatımıza sokulmasıyla ancak bir anlam ifade eder. Aslında, beşeri bütün kitaplar, senaryolar, plan ve programlar, hatta yasalar, nasihatler de böyledir. Bir ehliyet ve liyakati gerektiren pratisyenlik teorik bilgiye sahip olmayı da gerektirir. Ne kadar zeki ve yetenekli olursanız olun, her beceri yine de bir teorik bilgiye ihtiyaç duyar.

Lewis Carroll'un meşhur, Alis Harikalar Diyarında çocuk masalından bir anekdot: Masalın kahramanı Alis ormanda kaybolur. Ürkek ve korkak tavırlarla sağa ve sola koşarken üç yol ağzı bir kavşağa gelir. Şaşkın vaziyette etrafa bakınır ve kenarda bir çınar ağacının en alt dalında; 'cıkıcık' diye öten bir serçe görür ve sorar: "Serçe kardeş ben ormanda kayboldum. Şimdi de önüme üç yol çıktı. Ben hangi taraftan gideyim?" Serçe Alis'e sorar: "Peki, nereye gideceksin Alis kardeş?" Alis cevap verir: "Fark etmez Serçe kardeş." Bunun üzerine Serçe : "O hâlde fark etmez Alis kardeş, hangisinden gidersen git" der.

Hayat, amaçlarla araçlar arasında irâdi ve kadersel bir döngüdür. Alternatif yollar, imkânlar, yöntemler, binekler ve taktikler birer araç ve fırsattır ama görevinin ve amacının ne olduğunu, hangi yöne ve nereye gideceğini bilmeyenler için de bir anlam ifade etmez. Evet, bir hedefinizin olması gerekli, ama yeterli de değil, hedefinizin doğru da olması gerekir. Çünkü amaçları doğru olmayanlar araçlarını da isabetli tespit ve tayin edemezler. Örneğin, avcısınız ve bir ava gideceksiniz? Orman, ya da arazi avı mı? Irmak, göl

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in sadece ahlâki değil, iş, işlem ve iletişimleri itibariyle, bütün bir yaşamı Kur'an'ın öğretileriydi, yani Allah'ın vahyettiği sözlerin teorik bilgileriydi. Başarıyı tek başına teorik bilgilere sahip olmak değil, bilgilerin doğru anlaşılması, doğru anlamlandırılması ve doğru kullanılması getirir. Bilenler dağları aşar, bilmeyenler düz yolda da şaşar' öz deyimimiz anlatmaya çalıştıklarımızın ana fikridir.

Kendinizi, ailenizi, tercihlerinizi, yaşamınızı, milletinizi, her türlü iş, işlem ve ilişkilerinizi çek etmek, bölgenize, hatta evrensel nitelikte, derinlikte ve çapta her işleyişe, her probleme kayıtsız kalmamak asli görevinizdir. Bu görevlerinizi yerine getirmek için, siyasetle, ticaretle, edebiyatla, sanatla, sporla uğraşlarınız ve uğraş araçlarınızın olması kaçınılmazdır.

Fıtrat ve eksen kayması

Rotası belli olmayan yelkenli bir gemiye hiç bir rüzgâr faydalı olmaz. Rotası belli olan yelkenli bir gemiye ise, deli rüzgârlar, engin denizler, çılgın dalgalar en güzel birer araçtır. Amaçlar, insanların, toplumların ve devletlerin misyonlarının (varlık nedenlerinin) zaruri ve zorunlu bir gereğidir de. Misyonunun farkında olmayanlar vizyon da geliştiremezler. Yani, var olma nedenini bilmeyenler varlığı, evreni, çevreyi, çağı, zamanı, olayları okuyamaz, strateji geliştiremez, kendilerini yenileyemez, yeni ve ileri hedefler ortaya koyamazlar.

Amaçlar ve araçlar, fıtrat, akıl, bilinç (idrâk) ve vicdan zemininde ete kemiğe, şekle şemaile bürünür, bir forma ve formata dönüşür. Hiçbir amaç, araçları kayıtsız şartsız, mutlak, meşru ve ahlâki de kılamaz. Hiçbir araç ise, kutsal ve vazgeçilmez de değildir ama her amaca da bir araçla gidilir. Amaçlar ne olursa olsun araç tercihleri, yasal, hukuki, insani, ahlâki ve evrensel olmak durumunda ve zorundadır. Yani, hiçbir amaç ve araç tercihi, bireysel ve kamu hukukunu bozamaz, rencide ve tehdit edemez, tehlike yaratamaz. Hiçbir amaç ve araç, evrenin, çevrenin ve canlıların ilâhi yasalarını ihmal ve ihlâl edemez. Tarih, böyle bir cüreti gösteren haksız, bahtsız ve hadsiz insanların ve kavimlerin mezarlarına işaret ve tanıklık eder. Bu noktada, iradi bir varlık olan insanın amaç ve araç tercihleri bir eleştiri, kınama ve suçlama konusu da olamaz.

Süreç içinde, amacınızı ve araçlarınızı beğenip sizinle yol arkadaşlığı yapanlarda olacaktır, farklı düşünüp beğenmeyenlerde olacaktır. İdealist insanların ve ekiplerin, duygu duvarlarını aşıp bu değişkenliklere alışması ve saygı duyması gerekir.

Herkes, her şeyden sorumludur

Tam da, bu noktada 'Dinde zorlama ve baskı yoktur' ayeti, (Bakara/256) insanların her alanda ve her konuda ki, farklı tercihlerine ilâhi bir referanstır. Akli ve iradi bir varlık olan, bireysel yetki ve yetenek sahibi insanlar tercihlerinin, sorumluluğu ve bedeli kendilerine ait olmak kayıt ve şartıyla, özgür ve özgündür. İnsan, makro planda önce evrende ki varlık nedenini (misyon) öğrenmeli, içselleştirmeli ki, ona göre de amaç ve araçlarını sağlıklı bir şekilde tayin ve tespit edebilsin. Örneğin, salt ve sadece dünyevi, zümrevi ya da bireysel beklentili siyasi bir amacınız varsa, parti ve particilik bu amacınız için meşru ve yasal bir araçtır. Yok, amacınız sizin, evrenin ve her şeyin bir, tek, mutlak güç ve tasarruf sahibi Allah'ın rızasına talip olmak ise; O'nun hatırı ve rızası için, yetki ve ilgi alanınızda ki her şeyi, örneğin, kendinizi, ailenizi, tercihlerinizi, yaşamınızı, milletinizi, her türlü iş, işlem ve ilişkilerinizi çek etmek, artı, bölgenize, hatta evrensel nitelikte, derinlikte ve çapta her işleyişe, her probleme kayıtsız kalmamak asli görevinizdir. Bu görevlerinizi yerine getirmek için, siyasetle, ticaretle, edebiyatla, sanatla, sporla uğraşlarınız ve uğraş araçlarınızın olması kaçınılmazdır. Ki, birer kul, elçi, nebi, resul olan tüm Peygamber'lerin görevleri de bu idi.

Bu arada, namaz, oruç, hac gibi kulun Allah'a karşı bir saygısı ve hürmeti olan ibadetler esasen birer amel-i salih değildir. Ama sizi amacınıza, yani Allah'ın rızasına götürecek araçlarla muamelât alanında yaptığınız her iyi ve güzel iş birer amel-i salihidir.

Bir şey de var ki, Allah'ın rızasını kazanmak için yaptığınız siyaset, ticaret, edebiyat, kültür, sanat, spor gibi uğraşlar bir çıkar elde etmek için değil, bir ibadet saflığında ve temizliğinde hak ve hakkaniyet esaslı yapılmalıdır.

Son söz:

"Eğer Müslümanlar, sadece Asr Suresi'ni tam ve doğru anlamış, anlamlandırmış ve ona göre yaşamış olsalardı bugün, sadece Türkiye'miz değil, bölgemiz ve dünyamız bambaşka medeni bir güzelliğe sahip olurdu." (Aykut Edibali)

FATMA NİNENİN

GÖZYAŞLARI²

Ahmet KARATAŞ

Henüz Girit'in defteri Kapanmadı

Girit Adasının hukuken hala Türk toprağı olduğu-bilen kaç kişi var? Şimdiye kadar böyle bir iddiaya herhangi bir mecrada rastladınız mı?

Hatta bu iddia değil kuvvetli bir tarihi ve diplomatik tezdır. İçimizdeki yabancılar-mandacılar, ekalliyet kalıntısına dönüşmüş mankurtlar belki inanmayacaklar, hatta bu tez sahiplerini şovenistlikle suçlayacaklar. Ancak eninde sonunda Girit gerçek sahibine teslim edilecek. Bunu hep birlikte göreceğiz.

Girit'te Yunan soykırımının canlı şahidi nur yüzlü Fatma Nine işte o zaman mezarında huzur içinde yatacak. Kim bilir, belki de semadan Girit'i temaşa eyleyip bu sefer sevinç gözyaşlarıyla iki yüz yıllık ızdırıp ve hasret ateşini söndürecek.

Nasıl olacakmış o iş diye, bazılarının yarı istihza, yarı endişeyle söylendiklerini duyar gibi oluyorum. Önce tek ve net cevabımı vereyim, sonra da tekniğine geçelim. İnanırsa, güçlü ve adil olursa bu milletin başaramayacağı hiçbir iş yoktur.

Gelelim işin tekniğine; MSB Eski Sekreteri E.Kur. Albay Ümit Yalım'ın tespit ettiği, bugüne kadar dikkatlerden kaçan veya sümen altı edilen gerçek şudur; **“Girit Adası'nın sadece 4'te biri Yunanistan'a aittir. Uluslararası antlaşmalara göre Girit'in 4'te üçü ve etrafındaki 14 adacık hala Türkiye'nindir.”**

Ayrıca Girit'in tamamının Yunanistan'a devredildiğine dair uluslararası geçerliliği olan hiçbir anlaşma yoktur. 30 Mayıs 1913 Londra Antlaşması'nda Girit'in 4'te üçü müttefik devletlerden Bulgaristan, Karadağ ve Sırbistan'a devredilmişti. Kimin malını

kime devrediyorsun? O da ayrı bir mesele. Sonra bu ülkeler dönemin konjonktürü gereği haklarından feragat edince bu hakkın doğal olarak hukuken asli sahibi Osmanlı'ya rücu etmiş olması gerekmiyor mu? Sonuçta Osmanlı İmparatorluğu'nun resmi mirasçısı olarak Girit'in şundaki gerçek hak sahibi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'dir. Üstelik ada, o günden bu güne Yunanistan'ın işgali altındadır.

Hukukçularımız, politikacılarımız, diplomatlarımız, uzmanlarımız uyuyor mu? Burada Yunanistan'a karşı açılması gereken üç dava var; birincisi SOYKIRIM, ikincisi TAZMİNAT ve FUZULİ İŞGAL.

Niçin Soykırım?

Tarihi belgelerle sabittir ki Batılı tarihçilerin gözleri önünde Girit nüfusunun 19.yy'da yarıdan fazlası Türk ve Müslüman iken kaçabilenlerin dışında tamamı katledilmiştir. Şimdi ise Girit'te derman için arasan bile bir tek **“evlad-ı fatihan”** Türk bulamazsınız. Bu soykırım değil de nedir peki?

Tazminat'a gelince; Başta Osmanlı kayıtları olmak üzere tarihi vesikalar ışığında Giritli Türklere ait tüm gayrimenkul mülkler tespit edilmeli, hemen tazminat davaları açılmalıdır. İşte, soykırım hakkında uluslararası mahkemelere sunacağımız belgelerden birkaç örnek; İngiliz Tarihçi Henry Noel Brailsford geçtiği haberlerde ve hatıralarında, Girit'te gördüklerini **“toplu katliam”** olarak belirtmiş ve bunun **“soykırım”** olduğunu açıkça yazmıştır.

Yine, İngiliz Tarihçi W. Alison Phillips şahit olduğu katliamları şöyle anlatıyor; **“Türklerin hepsini (dikkat edin hepsini diyor, yani sağ kalanı yok. A.K.) soğukkanlılıkla öldürdüler. Çaresiz yaşlı adamları, kadınları, küçücük çocukları sığır gibi katlettiler.”**

GİRİT ADASI

Fuzuli işgal konusuna gelince; katlettikleri ve canını kurtarmak için kaçmak zorunda kalan Türklerin mallarına el koyan Yunanistan tazminat olarak bu malların bedelini ödeyerek veya iade ederek kurtulamaz. 200 yıllık işgalin de bedelini ödemek zorundadır. Bu davaları kazandığımız ve uluslararası kamuoyu oluşturduğumuz takdirde otomatik olarak Girit'in Türk toprağı olduğu tescillenmiş olacaktır.

30 Mayıs 1913 Londra Antlaşması'nda Girit'in 4'te üçü müttefik devletlerden Bulgaristan, Karadağ ve Sırbistan'a devredilmişti. Kimin malını kime devrediyorsun? O da ayrı bir mesele. Sonra bu ülkeler dönemin konjonktürü gereği haklarından feragat edince bu hakkın doğal olarak hukuken asli sahibi Osmanlı'ya rücu etmiş olması gerekmiyor mu?

Girit konusunda bir başka gerçek ise şudur; Girit hiçbir zaman Yunan toprağı olmamıştır. Yunanistan resmen Girit'e çıkmıştır.

Muğla'mıza 180 km uzaklıktaki Girit'i 1699 yılında Venediklilerden fethetmişiz ve orada yaşayan bir avuç azınlık Rumlar Osmanlı'nın dini, insani, ticari hoşgörüsü ve adaleti sayesinde adada palazlandılar hatta bu özgürlük ortamından sonradır ki Mora yarımada-

sından Girit'e Yunan göçü başlamıştır. Buna rağmen 19.yy'a kadar Türk nüfusu daima yarıdan fazla olmuştur.

Yüzsüzlüğe, pişkinliğe bakar mısınız? Hem Osmanlı'nın müsamahası sayesinde Girit'te adam gibi yaşa, Venediklilerin kapattığı Osmanlı'nın açtığı Ortodoks Kilisesinde ibadetini özgürce yap sonra da Batı'nın gazına gelerek (tıpkı şimdi olduğu gibi) asırlarca güven içinde birlikte yaşadığın Türkleri son ferdine kadar katlet ve Türkiye'nin öz mülkü olan Girit'e çok. Tüm bunlar yetmemiş gibi kalk, güya Türkleri soykırımcı ilan etmek için karşımızdaki İstanköy adasına,

yönünü de Bodrum'a çevirerek, sözde "soykırım anıtı" dik, olacak iş değil. İşin acı tarafı; bu iftira anıtına Bodrum'dan ne STK'lardan ne de remi makamlardan tek bir tepki bile yok. İşte insanı üzen ve kahreden de burası.

Tekrar haykırıyorum; Ey Türkiye! Ey Bodrum! Gözümüzün içine baka baka burnumuzun dibinde Yunanistan bizi soykırımcı ilan etti ve bunun anıtını dikti. Ege'deki adalara ve adacıklara tek tek el koyarken sustuğumuz gibi bu iftiraya ve hadsizliğe karşı söyleyecek bir çift sözümüz yok mu? Şayet yoksa, tarih ve torunlarımız bizi asla affetmeyecek, bu böyle bilene!

ZORUNLU MODERN EĞİTİM

Yunus TOPUZ

Akılcılık araç değil amaç halini almıştır

Fen bilimleri ve sosyal bilimler alanında hakim paradigma olan modernizm kaçınılmaz bir şekilde eğitim ve eğitim yönetimi alanını da etkisi altına almıştır. Eğitim yönetiminin temel birimi olan okul yönetimi ise bu değişimden en çok etkilenen örgüt olmuştur. Pozitivist bir düşüncenin sonucu olarak okul, kurallarla çalışan, müfredatı uygulayan, devletin hâkim ideolojisinin istediği tipte insan yetiştiren örgüt olarak tasarlanmıştır. Modern okul sadece iş piyasasının ihtiyaç duyduğu nitelikteki iş gücünü yetiştirmekle kalmayıp; kentleşme, bireyselleşme, sekülerleşme, bürokratikleşme, metalaşma, rasyonelleşme, pragmatikleşme, uzmanlaşma ve toplumun kültürel mirasını yeni nesillere aktaran bir taşıyıcı görevi de üstlenmiştir. Bu bağlamda toplumun kültürel mirasını yeni nesillere aktarmak gibi mevcut statükonun devamını sağlayacak insan tipi yetiştiren okullar temel fonksiyon olarak bireyin kendini gerçekleştirme gibi ulvi bir amaca değil; devletin, toplumun devamı ve sermaye sahiplerinin refahı gibi merkezinde insan olmayan amaçlara hizmet eden örgütler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Okulları dogmatik ideolojik bir yaklaşımla değerlendiren modern paradigma öğrenci, öğretmen, yönetici ve yardımcı personeli, okul toplumu üyelerini kurallar ve görev tanımları karşısında edilgen bir konuma itmiştir (Aslanargun, 2007). Bu paradigmaya göre okullar, “birer sosyal alt yapı” ve “nesnel varlıklar” olarak kabul edilmektedirler. Benzer bir şekilde Derek (1978) ve Peca (1991) okulların fabrikalar, ordular, hastaneler, sigorta acenteleri ve bakanlıkları da içeren sosyal fenomenler kategorisinin birer alt üyesi olduğunun kabul edildiğini ifade etmektedirler. Eğer

yönetim süreci tüm bu sosyal sistemlerde temelde aynı ise, bu kurumlardaki imajlar ve unsurlar eğitim kurumlarına da transfer edilip uyarlanabilir (Balyer, 2019). Buna bağlı olarak, herkes için standart, bürokratik, merkeziyetçi, emir komuta zinciri olan, tanımları ve kuralları önceden konulmuş, kayıt ve evrak yoğunluğu ve yorgunluğu çok fazla olan merkezi otoritenin istediği tek tip birey yetiştiren, kişisel tercihlerin ve iş doyumunun önemsenmediği okullar; fabrika ve seri üretim bantlarından okul ortamına aktarılan anlayışla, statükonun devamı, kural ve kaidelerin işlemesi gibi statik, determinist paradigmalarda yönetilen örgütler olarak bireyin kendini gerçekleştirme önündeki en başat engel olarak karşımıza çıkmaktadır. Yani modernizm salt ruhçuluğa karşı salt akli savunmuş ve bu savunuş zamanla dogmatik kalmış ve akılcılık artık araç değil amaç halini almıştır. Modernizm son yüzyılda insanlığa iki büyük dünya savaşı ve Hiroşima felaketini yaşattı. İnsanoğlu bu son yüzyılda yeryüzünde var olduğu günden beri daha önce yaşamadığı vahşeti ve barbarlığı yaşamıştır. Sadece 2. Dünya savaşında 50 milyon insanın öldüğü gerçeği bize modern pozitivist dünya görüşünün insanlığın başına ne kadar büyük bir yıkım getirdiği gerçeğini ispatlamaktadır.

Modernizm son yüzyılda insanlığa iki büyük dünya savaşı ve Hiroşima felaketini yaşattı. İnsanoğlu bu son yüzyılda yeryüzünde var olduğu günden beri daha önce yaşamadığı vahşeti ve barbarlığı yaşamıştır. Sadece 2. Dünya savaşında 50 milyon insanın öldüğü gerçeği bize modern pozitivist dünya görüşünün insanlığın başına ne kadar büyük bir yıkım getirdiği gerçeğini ispatlamaktadır.

Öğrenci bir hammadde değildir

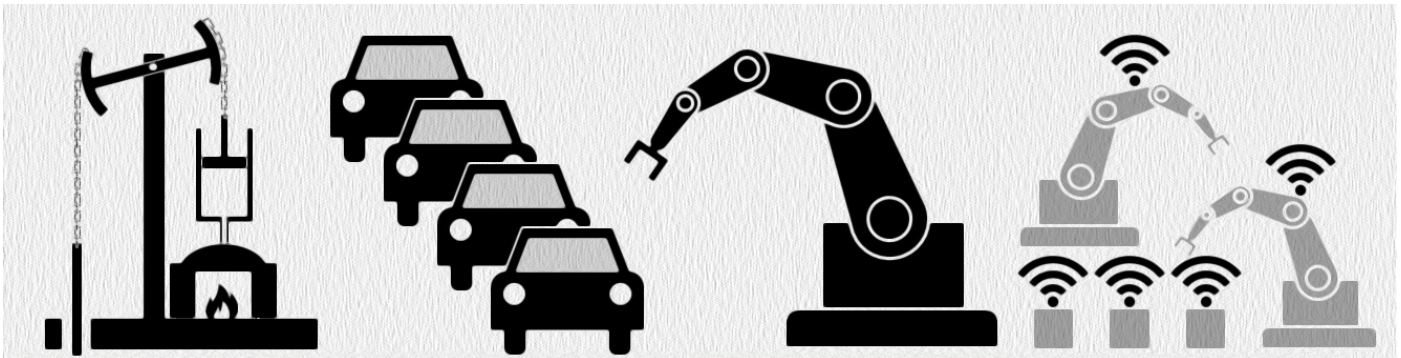
Örgüt yönetiminde özellikle de eğitim örgütü yönetimlerinde modern pozitivist paradigma temelli bakış açısının eğitim örgütlerinin seri üretim yapan fabrikalara indirilmesi ve öğrenciyi bir hammadde gibi ele alıp istenilen kalıba dökmek istemesi çok kültürlü toplumlarda ve dünyada toplumsal tepkilerle karşılaşmış ve devletlerin sosyal sistemlerini değiştirebilecek düzeyde etkili sosyal olayların yaşanmasına neden olmuştur. Postmodernizmin varlığını dört olguya borçludur: Nietzsche'nin özneciliği, dünya savaşlarının ve sömürgeciliğin zalim yüzü, Marksizmin başarısız iktisadi ve sosyal uygulamaları ve modern sanat uygulamalarının kısır ve statik kalması. Postmodern paradigmanın ürettiği üst anlatılar, mega kültür, üst sosyal sistemler tek kutuplu yada iki kutuplu dünya, medeniyetler ittifakı miadını doldurmuştur. **"Buna göre Marx'ın büyük özgürleşme anlatısı, Fried'un psikanalizi, Darwin'in evrim teorisi, Aydınlanmanın getirdiği özgürlük, eşitlik ve adalet, rasyonalizm gibi idealler artık geçerliliğini yitirmiştir"** (Kellner, 1994).

Modernizm hiyerarşik bir sıra içinde tutarlılık ilkesi de dikkate alınarak sosyo ekonomik istikrarın sağlanabileceğini düşünmektedir. Ekonomik bakımdan seri üretime ve kol gücüne dayalı bir bilimsel rasyonalizm mantığından hareket etmektedir. Siyasi bakımdan güçlü ve merkezileşmiş bir siyasi parti sistemi içinde örgütlenmenin gerekli olduğunu savunmaktadır. Postmodernizm ise birtakım bireysel ve birbirleriyle tutarsız düşünceler topluluğundan oluşan bir yaklaşım olarak 1968 sonrasında ortaya çıkmıştır. Ekonomik açıdan gevşek ve müşteri ihtiyaç ve taleplerine duyarlı postfordist bir üretim seçeneğini benimsemiştir.

4. Sanayi devrimi kırılmaya sebep oldu

Modern paradigmanın icadı olan internet, nano-metrik boyuttaki transistörlerin icadı, yapay zeka (AI) çağı, makine öğrenmesi, büyük veri (big data), nesnelerin interneti (IOT), derin öğrenme (deep learning) ve nihayet 2016'daki Dünya Ekonomik Forumunun 4. Sanayi devriminin ilanı ile dünya daha önce hiç yaşamadığı bir kırılma ile karşı karşıya kalmıştır. Bu kırılma ile beraber genel anlamıyla makineler özel anlamıyla robotlar gündelik hayatın hemen her alanına gitmiştir. Modern dönemde dahi makinelerin yapamadığı birçok iş artık robotlar tarafından yapılmaya başlamıştır. Artık fabrikalarda mavi yakalıların yaptığı ağır veya hafif hemen her türlü iş robotlar tarafından yapılmaktadır. Beyaz yakalıların yaptığı çok karmaşık süreçler içeren veri analizi dahi yapay zeka algoritmaları tarafından saniyeler içinde gerçekleştirilmektedir. Bu durumda her şeyi makineler yaptığında biz ne yapacağız sorusu akla gelmektedir.

Aristo'ya bir öğrencisi köleliğin ne zaman kalkacağını sorduğunda bilge O'na kölelerin yaptığı ağır işleri makineler yapmaya başladığı zaman kölelik ortadan kalkacaktır diye cevap vermiştir. Kas gücünün gerektirdiği işleri buharlı makinelerin icadıyla makinelerin yapmaya başlaması ile dünya 2. Sanayi devrimini yaşamış ve köle ticareti etkisini kaybetmeye başlamıştır. Seri üretim yapan fabrikalarla beraber modern paradigma ve kapitalizm dünyada geçerli hakim ideoloji olarak varlığını göstermiş ve nihayet 4. Sanayi devrimi ile beraber güçlenen postmodern bir paradigmanın etkisi altında bulunmaktayız. 2. Ve 3. Sanayi devrimleri ile beraber kölelik tarihe karışmış; 4. Sanayi devrimi ile insanlık en azından görünen zincirlerinden kurtulmuş ancak gözle görülemeyen zincirler insanoğlunun her tarafını kuşatmış görünmektedir.

KAYNAKÇA

Aslanargun, E. (2007). Modern Eğitim Yönetimine Yönelik Eleştiriler ve Postmodern Eğitim Yönetimi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi(50), 195-212. 04 10, 2020 tarihinde <http://static.dergipark.org.tr:8080/article/download/imported/5000050647/5000047895.pdf?> adresinden alındı

Balyer, A. (2019). Eğitim Yönetiminde yeni yaklaşımlar. Ankara: Anı Yayıncılık.

Kellner, D. (1994). Toplumsal Teori olarak Postmodernizm: Bazı Meydan Okumalar ve Sorunlar. Ankara : Vadi Yayınları.

Peca, K. (1991). The Effects of Applying Alternative Research Methods to Educational Administration Theory and Practice. 16 04, 2020 tarihinde <https://eric.ed.gov/>: <https://eric.ed.gov/?id=ED332337> adresinden alındı

YAZ ŞAİRİM

İdris TAŞPINAR

Her sabah gönülde güneş doğarken
Gökte bulut dolu dolu ağarken
Yağmur olup siğim siğim yağarken
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Yâre ünlemekle ulaşmıyor söz
Sılaya yazılan mektupları tez,
Gurbetten götüren turnaları yaz
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Leyla'yı, Mecnun'u, Ferhat Şirin'i
Sevda yollarının onca zorunu
Yolundan dönmeyen gönül erini
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Lâle'yi, sümbülü, baharı, yazı
Sarı sıcaklarda yenen ayazı
Ozanın elinde inleyen sazı
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Hak, hukuk, adalet bilmeyenleri
Zalimin elinde gülmeyenleri
Çağlayan yaşını, silmeyenleri
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Gün gün yağmalanan tüm meraları
Sel vurmuş yıkılmış tüm seraları
Yürekte kanayan tüm yaraları
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Toprak kokan teri, nasır elleri
Gönüller bağlayan tatlı dilleri
Şeyda bülbülleri, gonca gülleri
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Dert tükenmez, katmer olurken her gün
Aydan arı yüzler solarken her gün
İstek hayaller de kalırken her gün
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Mazlumun derdini sormayanları
Haksıza cezayı vermeyenleri
Çözüm için kafa yormayanları
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Yine çoğalıyor tuzak kuranlar
Büyük küçük sivilleri vuranlar
Kara dinli, arkasında duranlar
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Toplum cinnet geçiriyor bu sıra
Şiddet, nefret, ölüm hiç vermez ara
Kangrene dönüyorken bu yara
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Yeni nesil okuyup da uyansın
Akliselim olsun Hakk'a dayansın
Vatan için ay yıldıza boyansın
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

“Yaz şairim okusunlar inceden.”
Yazdığının ne farkı var inciden
İbret alsın her cümleden heceden
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Yanışları görüp yazmazsan eğer
Atide yaşayan sana da söver
Her kelimen bil, en güzel değer
Yaz şairim yaz ki bilinsin bunlar
Belki birilerin kulağı çınlar.

Halk Bilimci Şair Nail TAN:

Türk Milleti, Atasözü ve Deyimleri çok sever

Dr. Abdullah DEMİRCİ

Halk bilimci, şair Nail Tan ile atasözü ve deyimler üzerine konuştuk. Tan, Atasözü ve deyimler, Türk halk kültürünün en sürdürülebilir dallarının başında gelmektedir. “Türk Atasözü ve Deyimleri Merkezi/Enstitüsü” kurulmalıdır, dedi.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Kısaca atasözü ve deyim nedir? Farkını açıklar mısınız?

Nail TAN: Başta Türkçe Sözlük (TDK) olmak üzere TDK'nin ve diğer atasözü deyim incelemelerinde birbirine yakın onlarca tanımı var. Yeni bir tanım yapmak istemiyorum. Doğru da değil. TDK'nin sözlüklerindeki (Ö.A.Aksoy'u değil genel olanları) tanımları kabul etmek gerekir. Çünkü sözlükler çok sayıdaki dilcinin katkısıyla hazırlanıyor.

Atasözü ve deyim sözlüklerinde yapılan hataların başında yanlış misafirlikler; yani atasözünü deyim, deyimi atasözü gösterme gelmektedir. İkisini birbirinden kolaylıkla ayırmak mümkündür. Şöyle ki: Atasöz-

leri, toplumca benimsenmiş; ayet, hadis, kanun, töre gibi uyulmasında fayda olduğuna inanılmış davranış, duygu ve düşünceleri, hatırdta kalmayı sağlayan kısa, öz, sanatlı bir şekilde ifade eden yargı, öğütlerdir. Tereddüt, kişisel görüş söz konusu değildir. Deyimler ise bir söz, davranış, durum, olay karşısında toplumun ortak, bilinçaltına yerleşmiş duygu ve düşüncelerini yansıtan kalıplaşmış söz öbekleridir. Çoğu zaman, bu söz öbekleri, gerçek anlamlarının dışında mecazi anlam kazanmışlardır. Kişi, grup, meslek, cinsiyete göre deyimler farklı anlamlar kazanmakta, birbiriyle çelişebilmektedir. Deyimlerin diğer bir özelliği de atasözlerine yapı taşı oluşturmalarıdır. Atasözlerinde genellikle yüklemelerin çekimli hâlde kullanılması düşünülmez, oysa deyimler çekimli olarak kullanılırlar ve çok sayıda çeşitlemeye sahip olurlar. Deyimin atasözüne dönüşmesi, atasözü içindeki deyimlerin de müstakil olarak kullanılması mümkündür. Bazı örnekler: Ayağını yorganına göre uzat/uzatmak gerek. Atasözüdür. Öğüt veriyor. Hüküm bildiriyor.

Ayağını yorganına göre uzatmak. Deyimdir. Bir tutum, davranış anlatıyor.

Denizin kıyısında kuyu kazılmaz. Atasözüdür.

Denizin kıyısında kuyu kazmak. Deyimdir.

Sütten ağzı yanan, yoğurdu üfleyerek yer. Atasözüdür.

Sütten ağzı yanmak ve yoğurdu üfleyerek yemek ise iki ayrı deyimdir.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Türkiye Türkçesinde atasözü ve deyim sayısı ne kadar? Sizce, en zengin muhtevalı atasözü ve deyim kitapları hangileridir?

Nail TAN: En güç soru. Atasözü ve deyimler bir dil malzemesi olduğuna göre bunları derlemek, arşivlemek, yayımlamak TDK'nin görevi kabul edilmiştir. TDK, ne yazık ki 1983 yılına kadar bir dernek statüsünde çalışmış, kurucusu yüce Atatürk'ün gösterdiği “Akademi” hedefine ulaşamamıştır.

Bu yüzden, yeterince bilimsel çalışma yapılamamıştır. Yapılanları asla küçümsemiyorum ama dil, Bilimler Akademisi işidir.TDK, atasözü ve deyimleri iki bölümde değerlendirip yayımlamıştır. 1. Yaygın kullanılanlar. 2. Bölge ağızlarında kullanılıp yaygınlaşmamış veya çeşitleme durumunda olanlar. Diğer yandan, mevcut kanunlar çerçevesinde müstечen bulunan atasözü ve deyimler hem arşivlenmemiş hem de yayımlanmamıştır. Bir dilde kullanılan bütün kelime ve söz öbeklerini derleme, arşivleme, uygun görülenleri yayımlama 1983'te kamu bilim kurumu hâline dönüştürülen TDK'nin görevidir. TDK'nin bunun gibi daha birçok görevi vardır. TDK Kitaplığındaki yayımlanmamış atasözü ve deyim sözlüklerinde Ömer Asım Aksoy'un yayım yayımladıklarından daha fazla söz vardır.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Son senelerde atasözü ve deyimler üzerinde çalışıyorsunuz ve araştırmalarınızı Türk Dili dergisi başta olmak üzere bazı dergilerde yayımlıyorsunuz. Amacını açıklar mısınız?

Nail TAN: Yaklaşık yedi yıldır atasözü ve deyim araştırmalarında yoğunlaştım. Çünkü bazı yazılarım için atasözü, deyim sözlüklerine başvurduğumda şunu gördüm.

Atasözü, deyim ayırımında sorun vardı. Sınırlar kesin çizgilerle çizilmemişti. Atasözünü deyim, deyim atasözü gösterme yanlışı yaygındı.

Birçok güzel atasözü ve deyim ya kendisi ya da çeşitlemeleri sözlüklere girmemişti. Çeşitleme, neden değersiz olsun ki? TRT THM Repertuvar Kurulları da yıllarca çeşitleme durumundaki binlerce türküyü mikrofondan, ekrandan uzakta tuttu. Çeşitlemeler; bir sözün bir halk kültürü ürününün eskiliğini, yaygınlığını gösterir. Derlemelerimle sözlükleri zenginleştirmeye çalışıyorum.

Sözlere genellikle masa başında anlamlar verilmişti. Bu yüzden, anlamlar bazen eksikti, bazen de çok farklıydı. Türkiye Türkçesinde atasözü ve deyimlere anlam verme çalışmalarının tarihçesiyle ilgili çok geniş bir incelememiz bu yıl yayımlanacaktır. İki hakemden olumlu rapor almıştır.

Araştırmalarımın sonuçlarını yayımlarken TDK'nin dergilerine öncelik veriyorum. Çünkü bu alanda bir uygulama yapılacaksa, bu kurumdan gelecektir.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Halk kültürümüzün en özlü ve canlı unsurları olan atasözleri ve deyimlerin hikâyeleriyle ilgili kitaplarda son yıllarda bir artış ve talep oldu. Bu ilgiyi neye bağlıyorsunuz?

Nail TAN: Her şeyden önce Türk milleti, atasözü ve deyimleri çok sever. Söyleşimizin başında da belirttiğimiz gibi ayet, hadislerden sonra atasözlerine güvenir halkımız. Başlı dara düşünce, "Bu konuda atalarımız ne demiş?" diye düşünür. Halk felsefesinin, kamu vicdanının, ortak aklın sözcüsüdür atasözü ve deyimler. Bu sözlüklere duyulan güven, saygı onlarla ilgili doğru hikâyelerine de otomatik olarak yansımaktadır. İlk ve orta dereceli okullarda atasözü, deyim açıklamaları derslerde sık sık gündeme gelmekte, sınavlarda da sorulmaktadır.

Atasözü, deyim hikâyelerine duyulan ilgi, bu konudaki kitapların satışından bellidir. Bu ilgi, bazı insanları, yazarları, atasözü hikâyesi uydurmaya da yöneltmiştir.

Genel olarak halkımız hikâye, fıkra anlatmayı, dinlemeyi çok sever. Atasözü, deyim doğru hikâyelerine duyulan ilginin kaynağında bu alışkanlığın önemli bir payının bulunduğunu unutmamak gerekir.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Türkçemizdeki atasözü ve deyim kullanımında bir yozlaşma görüyor musunuz?

Nail TAN: Görüyorum. İnsan anlamındaki âdemin halk arasında büyük ses uyumuna göre "adam" hâline gelmiş şeklini "erkek" anlayıp "bilim adamı"nı "bilim insanı"na, "iş adamı"nı "iş insanı"na dönüştüren kafa dilde kelime, atasözü, deyim ayıklamasına gidebiliyor. Kadınları, engellileri, etnik grupları aşağılıyor diye birçok sözü sözlüklerden çıkarmaya kalkabiliyor. Bir dilin söz hazinesini tespit eden sözlüklerdeki her kelimeyi, sözü kullanmaya mecbur değilsiniz. Kullanmazsınız o kadar. Ama dilden, yazma eserlerden, romanlardan, hikâyelerden, şiirlerden, dizi senaryolarından çıkaramazsınız.

Dilimizdeki atasözü ve deyimlerin yarısından çoğu çok dilli, çok dinli, çok uluslu, çok kültürlü Osmanlı sosyal yapısının ürünüdür.

Türk milleti, atasözü ve deyimleri çok sever. Söyleşimizin başında da belirttiğimiz gibi ayet, hadislerden sonra atasözlerine güvenir halkımız. Başlı dara düşünce, "Bu konuda atalarımız ne demiş?" diye düşünür

Sadece Ahmet Vefik Paşa'nın Muntehabât-ı Durûb-ı Emsâl-Atalar Sözü derlemesinden 8.000 dolayında kalıplaşmış söz miras kalmıştır. Osmanlı'nın her şeyi iyi, atasözlerine gelince kötü... Çingeneyi kötülüyor, kadını aşağılıyor, Ermeni, Rum Yahudi'yi gâvur görüp küçümsüyor diye. Elbette bu sözler döneminin halk felsefesini yansıyacaktı. Süleymaniye Camii de, bu sözler de Osmanlı'dan bize miras kalmıştır. Mirasın bir kısmını müzelerde koruyor bir kısmını da kullanıyoruz.

Diğer yandan yabancı dilde öğrenimin yaygınlaşması, yurt dışında öğrenim görenlerin çoğalması sonucu özellikle İngilizceden bazı atasözü ve deyimler Türkçeye çevrilip kullanıma sokulmaktadır. İçlerinde kelime kelime aktarılmış olanlarının bulunduğunu dil bilenler söylüyorlar. Osmanlı döneminde Arapça ve Farsçadan böyle aktarmalar yapılmıştı. O zamanki ortam farklıydı. Şimdi yanımızda geniş Türk dünyası var. Türkiye Türkçesine lehçelerden atasözü ve deyim aktarmak çok yararlı olur.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Bilinenlerin yanı sıra yeni atasözü ve deyimler doğuyor mu?

Nail TAN: Atasözü ve deyimler, Türk halk kültürünün en sürdürülebilir dallarının başında gelmektedir. Teknoloji, sanayileşme, şehirleşme, iletişim, eğitim alanlarındaki baş döndürücü gelişmeler karşısında Türkçenin söz dağarcığında zenginleşme görülmektedir. Yeni deyimlerde ilgili bir makalemi Dr. Doğan Kaya Armağanı'na gönderdim. Bu konuda siz de bana yeni deyimler gönderiyorsunuz. Söz gelimi; Gaziantep'te bir atık kâğıt toplayıcısının "Ankara'da atığı katık yapıp geçiniyoruz." dediğini siz bildirdiniz. "Atığı katık yapmak" ne kadar güzel bir deyim.

Futbol maçları bazı sportif terimlere mecazi anlamlar kazandırmış yeni deyimlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur: Tribünlere oynamak, ofsayda düşmek, topa girmek, taca atmak, uzatmaları oynamak gibi.

Yine otomobil kullanmanın, mecazi anlam yükleyip dilimize kazandırdığı deyimler de göze çarpmaktadır: Fren yapmak, gaza basmak, direksiyona geçmek, duvara toslamak, kaportayı çizdirmek, geri vitese almak gibi.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Türk atasözü ve deyimleriyle ilgili çalışmalarda bir eksiklik görüyor musunuz? Görüyorsanız sizce neler yapılmalıdır?

Nail TAN: En beğendiğim soru. Siz sormasaydınız, niçin şu soruyu sormuyorsunuz diye hatırlatacaktım.

İki yıl kadar önce Hacettepe Üniversitesinde eski TDK Başkanı Şükrü Halûk Akalın Sözlük Bilimi Merkezini kurdu. YÖK, üniversitelerin bazı alanlarda uzmanlaşmasını teşvik ediyor. Yirmiye yakın üniversiteye uzmanlık alanı verdi. Bu olaylardan hareket etmek istiyorum. Çünkü Türkiye'de ne Fransa, Rusya Federasyonu, Türk Cumhuriyetlerinde olduğu gibi Bilimler Akademisi ve içinde Dilcilik Enstitüsü kurma eğilimi var ne de TDK'yi akademiye dönüştürme ihtimali. Pandemi, birçok planı altüst etmedi değil. O hâlde kestirmeden gidelim. Mademki paremiyoloji/ atasözü bilimi ve frazeiyoloji/deyim bilimi diye dil biliminin iki alt dalı var (sözlük bilimi gibi), bu iki dalda da bir üniversitede (İstanbul, Ankara DTCE, Marmara Ü gibi) bir "Türk Atasözü ve Deyimleri Merkezi/Enstitüsü" kurulabilir. Böyle bir merkez veya TDK'nin yapması gereken başlıca çalışmalar şunlar olabilir:

Türk atasözü ve deyimleri arşivi (Dünyadaki yazma ve basma eserlerin kopyaları dâhil)

Türk atasözü ve deyimleri uzmanlık kitaplığı

Türk atasözü ve deyimleri bibliyografyası

Bütün arşiv ve yayınlar taranarak Türk atasözü ve deyimleri katalogu

İlk dört çalışmadan sonra çeşitli seviyelerde atasözü ve deyim sözlükleri yayımlanması

Görüldüğü gibi, konu sanıldığı kadar aksine zor, ekip çalışması gerektiren, süreklilik isteyen bir alandır. Bu merkezde/enstitüde görev alanların üniversitede derse girme görevlerinin bulunmaması şarttır. Zaten yeteri kadar geç kalmışız. Bir 50 yıl daha geçerse korkarım herkes ya İngiliz ya da Arap atasözü ve deyimlerini kullanır duruma gelebilir. Zaten dil giderse; vatan, millet, bayrak da gider.

Dr. Abdullah DEMİRCİ: Yararlı bir söyleşi oldu. Türk halk bilimi adına teşekkür ederiz.

Nail TAN: Asıl ben teşekkür ederim. 79 yaşındayım. Artık korkmadan bazı gerçekleri söylemenin zamanı geldi. Yeni nesilden ben umutluyum. Teknoloji, onları ister istemez dünyadaki gelişmelere uymaya zorluyor. Yaşamak için, kendi uluslarını güçlü tutmak isteyeceklerdir. Dil, ulusun kalbidir. Kalp çalışmazsa beden ölür. Z kuşağı, bizim iki ayda yaptığımız işi bir haftada yapacak donanım, iradeye sahiptir. Hiç şüphem yok...

VATAN KOKUSU

GANİRE

PAŞAYEVA'NIN ARDINDAN

Hasip SARIGÖZ

Türk Milleti çok büyük bir evladını kaybetti! Acımız gerçekten çok büyük. Sadece Türkiye ve Azerbaycan Türklerinin değil, bütün Türk dünyasının acısı çok büyük. O gerçek bir Asena ve gözü pek bir Tomris'ti. O yaşamın ve insanın değerini bilen bir hekim, hak ve adalete inanmış bir hukukçu, olaylara ve Türk dünyasına duyarlı bir gazeteci, ince ruhlu bir şair ve yazardı.

“Aşk Başka”, “Allah Seven Kalplerle Beraberdır”, “Yürüyordu Çırpınan Bir Yürekle”, “Bağımsızlığa Adanmış bir Ömür”, “Karabağ Hikâyeleri”, “Türk Ruhunun Söz Bayrağı”, “Bir Vatandan Bir Vatana”, “Karabağ'dan Doğan Güneş ve Ay”...

Bütün bunlar yazdığı kitapların adlarıydı. Hele ki, Ahıska Türklerinin sürgününü konu alan bir kitabı var ki, adı bile gönül telimizi titretiyor. “Bu yol sürgün yoludur, giden dönmez, sağ kalan bir ömür hasret çeker. Ama son nefeslerinde bile bir gün vatanına, yur-

duna, toprağına döneceğine inanır Ahıska Türkleri. Onlar bu ümitte yaşar, bu ümitte ölürler...” Özledikleri bir tek şey vardır o da “Vatan Kokusu”... Evet, kitabının adı “Vatan Kokusu”ydü. Kısacık bir ömre, sayısız program, sayısız hizmet ve tam 10 tane de kitap sığdırmıştı. “Bu kadar büyük bir milletin dünyanın çeşitli yerlerindeki insanları ağlıyor. İnsanımızı bu acıdan kurtarmanın yolunu bulmalıyız. Biz bu yolun birlik, beraberlik ve sahiplenmekten geçtiğini biliyoruz.” “Azerbaycan biziz, Türkiye biziz, Kerkük biziz, Balkanlar biziz, Kuzey Kıbrıs biziz. Bizim artık birbirimizi sahiplenerek yola çıkmamız lazım” diyen bir Turancı; “Sınır içi milliyetçiliği değil sınırlar üstü milliyetçiliği olacak” diyen bir stratejisi ve “Türkiye'nin güçlü olmasının Türk dünyasının güçlü olması demektir” diyen bir Türkiye aşığıydı.

Daha sağlığında, aşığı olduğu Türk Milleti'ne faydalı olabilmek adına bütün organlarını bağışlayabilen fedakâr bir Can'dı. O, eylemleri ve söylemleriyle, modern Türk kadınının bütün dünyaya yansıyan ışıltılı ve aydınlık yüzüydü. Ve O, bir milletvekili idi. Ama öyle basit ve sıradan değildi... Bakın şimdi. Bizim parlamentoda kaç milletvekili var? Tam 600 tane. Azerbaycan'da 121, Özbekistan'da 150, Kazakistan'da 98, Türkmenistan'da 125, Kırgızistan'da 120 ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde de 50 Türk milletvekili var. Özerk Türk cumhuriyetlerini saymazsak dünyada Türk milleti için çalışan tam 1264 tane milletvekili var.

İyi de, bu kadar milletvekili içinden, bir Ganire Paşeyava kadar tanınanı var mı? Onun kadar popüler olabileni var mı? Onun kadar yazıp çizebileni, onun kadar Türk milleti ve Türk birliği için çalışanı ve çırpınanı var mı? Hani demek istediğim bir Ganire Paşeyava kadar iz bırakanı var mı?

Biliriz ki, sevgi emek ister, sevgi fedakârlık ister, ter ister, kan ister ve bazen de can ister. Deyin hele, vatan ve millet sevgisinin gereğini bir Ganire kadar yerine getirebilen biri var mı? Varsa siz söyleyin, ama ne yazık ki yok! Eğer Ganire Hanım gibi 50 tane vekilimiz olsaydı, emin olun Türk Birliği çoktan kurulmuştu. Ama yok!

İşte Ganire Hanım bu yüzden çok değerliydi ve işte bu yüzden çok özeldi. Türkiye ile Azerbaycan'ın bu kadar yakınlaşmasında payı çok büyüktür. Türk Birliği mayasının Türk dünyasında tutmaya başlamasında payı çok büyüktür. Eğer ki bugün Karabağ'da Türk bayrakları dalgalanıyorsa manevi emeği çok büyüktür.

Ve görünen odur ki, Türk Birliği için gönüllerde tutuşturduğu o kutlu ateş giderek büyüyecek ve bütün Türk dünyasını kutuyla saran, büyük bir Turan yangınına dönüşecektir. Son yıllarda Azerbaycan'dan parlayan bir Türk yıldızıydı. Kendisine geleceğin Azerbaycan Cumhurbaşkanı gözüyle bakılıyordu. Fakat gelin görün ki, Asena'mızı aniden kaybettik! Daha gonca gülken, etrafına mis gibi vatan kokuları yayarken ve aynı bir gök ekin gibi... Zamansız kaybettik! Ne olduğunu bile anlayamadık!

Önce denildi ki, hastadır, komadadır. Sonra denildi ki, öldü! Daha sonra hayır ölmedi tedavi altında... Umutla bekledik ama olmadı. Olamadı ve vatan kokusunu kaybettik!

Neresinden bakarsanız, bakın şaibeli ve muammalı bir ölüm! Belki tarifi zor, ama hissediyor insan: Bu işte bir bit yeniği var, kara veya karartılmış bir şeyler var. Yangından mal kaçırır gibi bir defin var. Elbette öğreneceğiz, çünkü bu acunda hiçbir sır sonsuza kadar sır olarak kalmaz. Günü geldiğinde sorulacak bir hesap varsa emin olun o da sorulacaktır. Dediğim gibi

bu işte bir bit yeniği var. Ganire Hanım neden öldü bilmiyoruz. Ölüm nedenini aydınlatacak bir otopsiye, niçin gerek görülmemiştir? Asena'mıza kim kıydı?

Unutmayın! Türk Milleti'ne karşı ihanetin ve düşmanlığın zirve yaptığı bir dönemden geçiyoruz. Nereden yeni bir filiz versek ve hangi daldan yeni bir yaprak çıkarmaya kalksak kırmak isteyenleri çok oluyor. Bu nedenle Türk'ün en uyanık ve en şüpheci davranması gereken zamanlardayız.

Demem o ki, samimi olarak Türk Milleti'ne, Türk Devleti'ne ve Türk Birliği'ne hizmet için çalışan her Türk evladı ne yediğine, ne içtiğine ve hangi ilaçları aldığına çok dikkat etmelidir.

Çünkü önümüzdeki dönemde o çok sevdiğimiz Vatan Kokusu'nun özlemlerle burunlarımızda tütmemesi, Türk'ün zindanlarda veya sürgünlerde ömür tüketmemesi; ömürlerini Türk mefkûresine vakfeden vatan evlatlarının yaşamasına ve üretmesine bağlıdır.

Vatan Kokusu her daim burnunuzda, vatan aşkı ise her daim yüreğinizde kızıl bir kor olsun.

NAMERT DESİNLER

Özcan KARTAL

Dönmem asla, bu davanın yolundan.
Uğruna ölmezsem, namert desinler.
Kurşun yağsa, hem sağımdan solumdan.
Yolumdan dönersem, namert desinler,

İmanlı azınlık, üstündür çoktan.
Ayrılmak yakışmaz, doğrudan, Hak'tan.
Haklıya can kurban, gelse çıraktan.
Uymazsam sözüne, namert desinler.

Bağımda güllerim, solarsa solsun.
Kimi dalkavuklar, serveti bulsun.
İsteyen güçlünün, kölesi olsun.
Davadan dönersem, namert desinler.

Yetim hakkı yiyip, devletten doyup.
Para, şöret, makam hırsına uyup.
Çıktığım hak yoldan, pişmanlık duyup.
Nefsime uyarsam, namert desinler.

Pul üstün gelirmiş, davadan meğer.
Zulmü alkışlayıp, verirsem değer.
Mazlumun yanında, olmazsam eğer.
Doğruyu yazmazsam, namert desinler

Vatan, bayrak için yapalım yarış.
Çıkmam yoldan, gitmesem de bir karış
Şerle savaş olur, hak ile barış.
Haktan sapar isem, namert desinler.

Sevgi, saygı eksik olmaz özümden.
Name name dava çınlar sazımdan.
Mücadele çizgisinden, izinden.
Çıkar isem dönek, namert desinler.

Yaktım gemileri dönmem bir daha.
Sönmez duygularım kalkıyor şaha.
Özcan yemin etti yüce Allaha.
Yeminden dönersem namert desinler.

“DUT AĞACI” YAŞANMIŞ HİKÂYELER

İlkay COŞKUN

“Dut Ağacı” Yaşanmış Hikâyeler Kitabı, Şair Yazar Hakkı Şener’in, Ekim 2022’de okurla buluşturduğu, “Şadırvanın Gölgesi” şiir kitabından sonra ki ikinci kitabıdır. Çimke Yayınlarından çıkan kitap da yirmi yedi hikâye yer almakta ve yüz altmış sayfa hacminindedir. Kitaba ismini de veren, yüreğe dokunan, etkileyici “Dut Ağacı” hikâyesiyle başlıyor. Hikâyelerle anıların iç içe geçtiğini görmekteyiz. Daha çok yazarın kardeşleri, aile çevresi, yazarın çocukluğunun ve ilk gençliğinin geçtiği memleketi de olan, Adana Saimbeyli’nin Kızılağaç Köyü, hikâyelerde daha çok yer almaktadır. Bununla birlikte yazarın şu anda görev yaptığı, hayatını sürdürdüğü Bilecik ve beş sene kadar görevli olarak bulunduğu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetini’ de buna dâhil edebiliriz. Bu hikâyeler, yetmişli yıllardan günümüze kadar ki geniş bir zaman dilimini ihtiva etmektedir. Bununla birlikte yazar, kendisinden önce yaşamış olan dedesi Hacı Ahmet Şener hikâyesine de yer verdiği görülmektedir. “Çaylar Dedemden” hikâyesiyle dedesini, özlemle ve hürmetle yâd etmektedir.

Yazarın, Hac ve Umre ziyaretleriyle birlikte kutsal toprakları da hikâyelerine konu ettiğini de görmekteyiz. Bu hikâyelerde “Mültezem”in ne anlama geldiğini öğreniyoruz mesela. Mültezem; Hacerül Esved’in bulunduğu köşe ile Kâbe kapısı arasında kalan kısma denir. Mültezem, “sıkı sıkıya yapışılan yer” anlamına da gelmektedir. Başka bir hikâyede yer alan “Metaf” kelimesine bakalım. Metaf, tavaf edilen yer anlamına gelmektedir. Mescid-i Haram içerisinde, Kâbe’nin etrafında tavaf etmek için tahsis edilen yeri ifade etmektedir. “Telbiye” kelimesi bir diğeridir. “Çağrıda bulunana cevap vermek, bir davete icabet etmek” anlamındaki “telbiye” fıkıh terimi olarak Hac veya Umre niyetiyle ihrama giren kimsenin şu sözleri söylemesini ifade eder: “Lebbeyk, Allâhümme lebbeyk. Lebbeyk, lâ şerîke leke lebbeyk. İnnel-hamde ve’n-nîmete leke ve’l-mülk, lâ şerîke lek” (Rabbim! Davetine sözüm ve özümle tekrar tekrar icabet ettim, emrine boyun eğdim. Rabbim! Senin davetine icabet boynumun borcudur. Senin eşin ve ortağın yoktur. Rabbim! Bütün varlığımla sana yöneldim; hamd senin, nimet senin, mülk senindir. Senin eşin ve ortağın yoktur) Bir diğeri “Tehlil”dir. Tehlil; dîn ıstılahında, (Allah’tan başka ilah yoktur) anlamındaki “lâ ilâhe illâllah” tevhit cümlesini söylemeye denir.

Yazarın anlattığı konularla alakalı; Ayetlerle, Hadisi Şeriflerle birlikte, nasihatler, küçük küçük bilgiler de yer verilmektedir. Notlarıma da aldığım, kitaptan öğrendiklerim ve mevcut bildiklerimi pekiştirdiğim notları buraya taşıyacak olursam; Hadisi Şerifleri buraya alayım izninizle:

Peygamber Efendimiz buyurdu ki: “Cebrail Aleyhis-selam bana komşudan o kadar bahsetti ki neredeyse komşuyu komşuya varis yapacak zannettim” (sayfa 28), “Ey Mekke, biliyorum Allah katında şehirlerin en değerlisi sensin. Benim içinde öyle. Kavmim beni mecbur etmeseydi ben seni bırakıp gitmezdim” (sayfa 56), “Hiç kimse elinin emeğiyle kazandığından daha hayırlı ve tatlı bir lokma yememiştir” (sayfa 121)

Manevi değerler ve gelenekler; hikâyelerde öncelenmektedir. Yardımlaşma, paylaşma, diğerkâmlık, hüsnü kabul, komşuluk, aile, ubudiyet bilinci, rabita bunların bir kısmıdır. Buğday ambarını istila eden karıncaların anlatıldığı “Karıncalar” hikâyesinin bir bölümüne burada yer verelim. “...Her sene buğdayı kaldırdığımızda iki çuvalını bir fakire verip sonra harmandan göçerdik. Şimdi bu iki çuvalı doldurup her zaman ki gibi verip geleceğim. Karıncalar bunu hatırlatıyorlar” (sayfa 83) Başka bir yer de köyde uygulanan geleneklerden başka birisi şu şekildedir. “Köylerde bir gelenek vardı. Çocuk, eğer mübarek kabul edilen günlerin birinde doğmuşsa adıyla doğdu derlerdi” (sayfa 109)

Hikâyelerin okura verdiği, bir nevi öğrettiği veya hatırlattığı başkaca şeylere de bir bakalım izninizle. “Cambıt” hikâyesi bunlardan birisidir. Cambıt, kelime olarak ne anlama geldiğine bakacak olursak: Özellikle Bilecik’te söylendiği gibi cambıt, bağ bozulduktan sonra yetişen, küçük taneli, döküntü üzümüne denmektedir. Üzüm bağı işleri de yapan yazar, üzüm çiftçiliğine ait bir takım teknik bilgileri de vermektedir. “...Bağı, henüz çubuğa su yürümeden budanması gerekir” Bunlardan birisidir. Başka bir yer de ‘Doruk Kırma’nın ne anlama geldiğini söyler. “Doruk kırma”, salkımların birkaç yaprak ilerisinden, üzüm salkımları iyi gelişsin diye çubuk kesimi” olarak tarif edilmektedir. Başka bir yerde de, Somon balıklarının ömürlerinin sonunda tekrar dönüp doğdukları yere geldikleri” ile ilgili bilgi verilmektedir. (sayfa 70)

Yazar, “İki Çay Bir Simit” hikâyesinde, “Yedi Uyurlar” inanışına ve Eshab-ı Khef Mağarası ve Khef Suresi’ne de yer vermektedir. “Yedi Uyurlar” hikâyesini hatırlayacak olursak; Dünyanın birçok yerinde mekân bulan “Yedi Uyurlar İnanışının” Anadolu’daki en önemli merkezi Tarsus’taki “Eshab-ı Khef Mağarası’dır” Tarsus’un, 12 km. kuzeyinde Dedeler köyünde, Encülü Dağı’nın eteklerinde bulunan mağara, Müslüman ve Hristiyanlarca kutsal bir ziyaret yeri olarak kabul edilir. Eshab-ı Khef Mağarası, Kuran-ı Kerim’in Khef Suresi’nin 9-26. Ayetleri’nde anlatıldığı gibi, Allah’a inanan ve yaşadıkları devrin zalim ve müşrik kralından kaçan Yemliha, Mekselina, Mislina, Mernus, Debernuş, Şazenuş ve Kefestatayyuş adlı yedi gencin ve köpekleri Kıtmir’in 309 yıl uyudukları mağaradır. Arapçada “Eshab” sahip, dost anlamındadır. “Khef” ise dağlarda oyulmuş ev gibi yerlere denmektedir. Eshab-ı Khef’in Türkçe anlamı Mağara Dostlarıdır.

Dikkatimi celp eden, altını çizdiğim bazı önemli bö-

lümeleri de buraya taşıyacak olursam:

“Gecelerin ne kadar uzun olduğunu hastalara sor” (sayfa 24)

“Allah’ım kimseyi kapılara baktırma” (sayfa 25)

“Ağaçların üzeri heybe heybe olmuş” (sayfa 25)

“Dertleri de devaları da bu dağlardaydı” (sayfa 26)

“Dost bahrine gemi salmak ne güzel” (sayfa 30)

“Sık muhabbet tez ayrılık getirir” (sayfa 42)

“Yirmi yıl önce durdurduğu bir film karesi bu gün ha-

rekete geçti” (sayfa 87)

“Dünyaya dönüp, hele sen bir kenarda dur, beni Rab-bimle baş başa bırak demişti” (sayfa 106)

“Gelenler onun gönlünün meyvesi, ruhunun çiçekle-riydi” (sayfa 113)

“Ah ulan ah, köyün iyisi gitmiş de kötüsü burada kal-mış” (sayfa 134)

“Gül sayarım bir top diken yol da gel” (sayfa 139)

“Dünyadaki yalnızlıktan yalnızlık şehrine gidip yer-leşmişti” (sayfa 152)

Hikâyelerin fazla içerisine girmeden, merak duygusunu fazla törpülemeyen kitaba değinmeye çalıştım. Son tahlilde, hikâyeler duygu yüklü, samimi ve içtendir. Anadolu insanının çilesiyle, zorluklarıyla pişirilmiş hikâyeler okudum. Yer yer didaktik öğeler hikâyelerde yer almaktadır. Gelenekleri, dönemine ait yaşantılarını da anlatılan bir bütünlüktedir. Ayrıca kitapta yer alan birçok hikâyede yazar, konuyla alakalı kendi şiirlerine ve kardeşi Şair Ahmet Şener’in şiirlerine de yer verdiği görülmektedir. Velhasıl, bu kitapta da yazılanların çoğu, çocukluk ve ilk gençlik yıllarına ait hikâyeler demiştik. Yazarların birçoğu yarım kalmış çocuklar değil midir ne dersiniz? Buyurunuz.

100 . YIL MARŞI

SELAMİ YILDIRIM

Türk adını başına koydun altın taç gibi
Geçmiş sana minnettar, gelecek muhtaç gibi
Yaşıyorsun kalplerde sarsılmaz inanç gibi
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın bin yaşa Cumhuriyet

Erdemlerle yürüdün, onurunla zirveye
Dünya gıpta ediyor, ay yıldızlı ülkeye
Milletinin adıyla, devlet oldu Türkiye
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Yükseldin Ankara'dan kara günlere nispet
Işık saçtın tüm yurda, aydınlandı memleket
Devletiyle buluştu, en sonunda bir millet
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Tohum gibi bağrına düştün Anadolu'nun
Gümrah ağacı oldun, medeniyet yolunun
Yüz yıllık çınarısın, kahraman Türk ilinin
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Yüz yıllık seferdesin, çıkıyorsun zirveye
Hedefimiz daima yürümek ileriye
Bir gün doğacak elbet, o muhteşem Türkiye
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Mamur ettin ülkemi, parlattın yıldızımı
Medeniyet yolunda, sabit kıldın izimi
Bu millete gösterdin yerli milli çözümü
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

En sağlam temellerle, kuruverdin binayı
Hakikat selam durdu, millet verdi onayı
Göğsümüze işledik yıldızını ve ayı
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Tüm medeni hakların kapısını sen açtın
Kadın erkek birlikte cehaletle savaştın
Bilimin ışığıyla en ücraya ulaştın
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

Atatürk'ün eseri, akıl bilim yolusun
Anadolu irfanı, sevgisiyle dolusun
Kimsesizler kimsesi, halkın ağzı dilisin
Bağımsızlık fikrinin temelidir hürriyet
Kutlu olsun yüz yaşın, bin yaşa Cumhuriyet

★ T.C Cumhurbaşkanlığı 100. Yıl Marşı Yarışması Jüri Özel Ödülü.

Cumhuriyetimiz 100. Yaşında. Kutlu olsun!